

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015
privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 13 ianuarie 2016, se modifică și se completează după cum urmează

A. Titlul II - Impozitul pe profit

1. La pct. 5, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

”(3¹) În perioada aplicării prevederilor art. 25 alin. (3) lit. n) din Codul fiscal, se vor avea în vedere următoarele:

a) sumele reprezentând reducerea sau anularea de provizioane specifice/ajustări pentru depreciere sau după caz, valori ale pierderilor așteptate, aferente creanțelor înstrăinate, care au fost deductibile la determinarea rezultatului fiscal, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, în cazul în care nu sunt înregistrate pe venituri, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt elemente similare veniturilor;

b) sumele reprezentând prețul de cesiune al creanțelor, în cazul în care nu sunt înregistrate pe venituri, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt elemente similare veniturilor;

c) sumele reprezentând valoarea creanțelor înstrăinate, în cazul în care nu sunt înregistrate pe cheltuieli, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt elemente similare cheltuielilor; în cazul în care cesionarul cedează creanța, valoarea creanței înstrăinate este costul de achiziție al acesteia.”

2. Litera i) a alineatului (1) al punctului 13 se abrogă.

3. După punctul 16 se introduce un nou punct, pct. 16¹, cu următorul cuprins:

„16¹. În perioada aplicării prevederilor art. 25 alin. (3) lit. n) din Codul fiscal, pentru

determinarea limitei deductibile de 30% din valoarea creanțelor înstrăinate, se vor avea în vedere următoarele:

a) în cazul în care o parte din valoarea creanțelor înstrăinate este înregistrată pe cheltuieli, potrivit reglementărilor contabile aplicabile și o parte din valoarea creanțelor înstrăinate reprezintă elemente similare cheltuielilor, potrivit pct. 5 alin. (3¹) lit. c), partea din sumele reprezentând valoarea creanțelor înstrăinate înregistrată pe cheltuieli se însumează cu partea din sumele reprezentând valoarea creanțelor înstrăinate care reprezintă elemente similare cheltuielilor, iar sumele care depășesc limita de 30% din valoarea creanțelor înstrăinate reprezintă sume nedeductibile pentru determinarea rezultatului fiscal.

b) în cazul în care întreaga valoare a creanțelor înstrăinate reprezintă elemente similare cheltuielilor, potrivit pct. 5 alin. (3¹) lit. c), partea care depășește limita de 30% din valoarea creanțelor înstrăinate reprezintă sume nedeductibile pentru determinarea rezultatului fiscal. ”

4. La Capitolul II - Calculul rezultatului fiscal, Secțiunea a 7-a - Cheltuieli cu dobânzile și diferențele de curs valutar, cuprinzând punctul 24, se abrogă.

5. După Capitolul III se introduce un nou Capitol, Capitolul III¹ - Norme împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, cuprinzând punctul 40¹, cu următorul cuprins:

“40¹. (1) În aplicarea prevederilor art. 40¹ pct. 1 din Codul fiscal, pierderile generate de diferențele de curs valutar la împrumuturi și instrumente legate de obținerea de finanțare se determină ca diferență între cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare în cazul celor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora și veniturile din diferențe de curs valutar/veniturile financiare aferente.

(2) În aplicarea prevederilor art. 40² alin. (4) din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care calculează, declară și plătesc impozitul pe profit trimestrial, cursul de schimb utilizat pentru determinarea plafonului deductibil reprezentând echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, se actualizează în funcție de cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărui trimestru și pentru ultima zi a anului fiscal.

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidența art. 16 alin. (5), (5¹), (5²) și (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât și din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile și a pierderii nete din diferențe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest

scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv și 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40² din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum și alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 și sfârșitul anului fiscal respectiv;

(3) În aplicarea prevederilor art. 40² alin. (8) din Codul fiscal, excepția de la art. 7 pct. 44 și 45 din Codul fiscal se aplică pentru activele produse și/sau achiziționate după data de 1 ianuarie 2018.

(4) Exemplu privind aplicarea art. 40² din Codul fiscal:

Societățile A și B sunt asociate în sensul că societatea A deține direct 50% din capitalul societății B. Societatea A acordă un împrumut societății B, în sumă de 500.000.000 lei, pentru finanțarea activității acesteia. Societatea B calculează, declară și plătește impozitul pe profit trimestrial. Cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a anului fiscal este 4,6 lei/euro.

Societatea B prezintă următoarea situație, la sfârșitul anului fiscal:

		- lei -
Veniturile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care:	=	200.000.000
- venituri din dobânzi		150.000
Cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care:	=	180.000.000
- cheltuieli cu dobânzile		25.000.000
Veniturile neimpozabile	=	200.000
Cheltuiala cu impozitul pe profit	=	3.200.000
Cost excedentar al îndatorării (25.000.000-150.000)	=	24.850.000
Amortizare fiscală	=	300.000

Pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile la societatea B, se parcurg următoarele etape:

a) Potrivit art. 40¹ pct. 2 din Codul fiscal, costurile excedentare ale îndatorării reprezintă suma cu care costurile îndatorării unui contribuabil depășesc veniturile din dobânzi și alte venituri echivalente dobânzilor din punct de vedere economic pe care le primește contribuabilul.

Astfel, în cazul prezentat, costul excedentar al îndatorării este:

$$25.000.000 - 150.000 = 24.850.000 \text{ lei}$$

b) Potrivit art. 40² alin. (1) din Codul fiscal, costurile excedentare ale îndatorării, care depășesc plafonul deductibil reprezentând echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, sunt deduse limitat în perioada fiscală în care sunt suportate, până la nivelul a 10% din baza de calcul stabilită conform algoritmului prevăzut la art. 40² alin. (2) din Codul fiscal.

Astfel, costul excedentar al îndatorării în sumă de 24.850.000 lei este deductibil până la plafonul reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, respectiv până la suma de 920.000 lei utilizând cursul de schimb de 4,6 lei/euro.

Prin urmare:

- suma de 920.000 lei este deductibilă integral, și
- partea din costul excedentar al îndatorării de 24.850.000 lei, ce depășește plafonul de 920.000 lei, respectiv suma de 23.930.000 lei este dedusă limitat până la nivelul a 10% din baza de calcul, stabilită potrivit legii.

Potrivit art. 40² alin. (2) din Codul fiscal baza de calcul este:

Baza de calcul = Venituri - Cheltuieli - Venituri neimpozabile + Cheltuielile cu impozitul pe profit + Costurile excedentare ale îndatorării + Amortizare fiscală

$$\text{Baza de calcul} = 200.000.000 - 180.000.000 - 200.000 + 3.200.000 + 24.850.000 + 300.000 = 48.150.000 \text{ lei}$$

Se determină nivelul de deducere al costului excedentar în funcție de baza de calcul, astfel:

$$48.150.000 \times 10\% = 4.815.000 \text{ lei}$$

Întrucât, partea din costul excedentar al îndatorării rămasă după scăderea plafonului deductibil, în sumă de 23.930.000 lei este peste limita de 4.815.000 lei, în perioada de calcul, costul excedentar al îndatorării deductibil este 4.815.000 lei.

Diferența dintre 23.930.000 lei și 4.815.000 lei, respectiv suma de 19.115.000 lei se reportează pentru perioada următoare, fiind dedusă prin aplicarea aceleiași reguli de calcul.”

B. Titlul III - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

6. Punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

”1. (1) Pentru încadrarea în condiția privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, prevăzute la art. 47 alin.(1) lit. c) din Codul fiscal, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie

baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiași exercițiu financiar.

(2) Persoanele juridice române care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 47 alin.(1) din Codul fiscal și care desfășoară ca activitate principală sau secundară activitățile corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute de Legea nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități aplică prevederile titlului III - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor din Codul fiscal.

(3) Pentru încadrarea în sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în anul 2018, verificarea condiției prevăzute la art. 47 alin.(1) lit. c) din Codul fiscal, respectiv încadrarea în nivelul veniturilor realizate de 1.000.000 euro, se verifică pe baza veniturilor care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, realizate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv. În cazul persoanelor juridice române care intră sub incidența prevederilor art. 48 alin. (7), respectiv art. 48 alin. (8) din Codul fiscal, veniturile luate în calcul pentru stabilirea limitei de 1.000.000 euro, echivalentul în lei, sunt cele înregistrate în întreg anul 2017.”

7. Punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. În aplicarea prevederilor art. 48 alin. (3¹) din Codul fiscal, microîntreprinderile care îndeplinesc condițiile impuse de lege pot opta pentru aplicarea prevederilor Titlului II din Codul fiscal în cursul oricărui trimestru ulterior datei de 1 aprilie 2018, care reprezintă data intrării în vigoare a acestor prevederi. Calculul și plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care optează să aplice prevederile titlului II se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul exercitării opțiunii.”

8. Alineatul (3) al punctului 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În aplicarea prevederilor art. 51 alin. (4) din Codul fiscal, pentru stabilirea numărului de salariați se iau în considerare și contractele suspendate, potrivit legii.”

9. Punctul 4¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„4¹. În aplicarea prevederilor art. 52 din Codul fiscal în cursul anului 2017, pentru persoanele juridice române care intră sub incidența prevederilor art. 48 alin. (7), respectiv art. 48 alin. (8) din Codul fiscal, veniturile luate în calcul pentru stabilirea limitei de 500.000 euro, echivalentul în lei, precum și veniturile din consultanță și management luate în calcul pentru determinarea ponderii de 20% sunt cele înregistrate începând cu data de 1 februarie 2017, respectiv 1 august 2017.”

C. Titlul IV - Impozitul pe venit

10. SECȚIUNEA a 1-a a capitolului I, cuprinzând punctele 1 – 2¹, se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. În înțelesul art. 60 pct. 1 lit. a) - d) din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe venit se aplică pentru veniturile realizate începând cu data încadrării contribuabilului în gradul de handicap grav sau accentuat, conform documentelor justificative. Pentru a beneficia de prevederile art. 60 pct. 1 lit. b) și c) din Codul fiscal contribuabilii au obligația de a depune la angajatorul/plătitorul de venituri documentele care atestă încadrarea în gradul de handicap grav sau accentuat. Documentele vor fi prezentate în original și în copie, angajatorul/plătitorul de venituri păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

Pentru persoanele prevăzute la art. 60 pct. 1 lit. a) și d) documentele justificative nu se depun la organul fiscal împreună cu declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, se arhivează la domiciliul fiscal al contribuabililor.

2. Potrivit prevederilor art. 60 pct. 2 din Codul fiscal, condițiile privind acordarea facilității fiscale de către angajator, angajaților care desfășoară activitatea de creare de programe pentru calculator, se stabilesc prin ordin comun al ministrului comunicațiilor și societății informaționale, al ministrului muncii și justiției sociale, al ministrului educației naționale și al ministrului finanțelor publice. Pentru acordarea facilității fiscale nu este necesar acordul instituțiilor emitente ale actului normativ menționat.

2¹. (1) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 3 din Codul fiscal, se acordă doar persoanelor care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, ca urmare a desfășurării activității de cercetare – dezvoltare și inovare definită conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, care sunt incluse în proiectul de cercetare – dezvoltare și inovare.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a desfășurării altor activități decât cele de cercetare – dezvoltare și inovare prevăzute la alin. (1) nu beneficiază de scutirea prevăzută la art. 60 pct. 3 din Codul fiscal.”

11. La SECȚIUNEA a 1-a a capitolului I, după punctul 2¹, se introduce un nou punct, punctul 2² care va avea următorul cuprins:

„2². (1) În înțelesul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe venit se acordă persoanelor fizice ca urmare a desfășurării activității pe bază de contract individual de muncă încheiat pe o perioadă de 12 luni de către angajatorul care desfășoară activități cu caracter sezonier în cursul unui an, corespunzătoare următoarelor coduri CAEN:

- 5510 - "Hoteluri și alte facilități de cazare similare",
- 5520 - "Facilități de cazare pentru vacanțe și perioade de scurtă durată",
- 5530 - "Parcuri pentru rulote, campinguri și tabere",
- 5590 - "Alte servicii de cazare",
- 5610 - "Restaurante",
- 5621 - "Activități de alimentație (catering) pentru evenimente",
- 5629 - "Alte servicii de alimentație n.c.a.",
- 5630 - "Baruri și alte activități de servire a băuturilor".

(2) Caracterul sezonier al unei activități, în sensul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, presupune o perioadă care se repetă de la an la an, în care anumite activități se impun a fi realizate pe durate relativ fixe în funcție de anotimp/de sezon.

(3) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se aplică și în situația în care persoana fizică desfășoară activitate în baza unui contract de muncă cu timp parțial de lucru, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se acordă pe perioada de derulare a contractului.”

12. Punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cotele de impozitare

4. În aplicarea prevederilor art. 64 din Codul fiscal, la determinarea impozitului anual/lunar, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la un leu, prin neglijarea fracțiunilor de până la 50 de bani inclusiv sau prin majorarea fracțiunilor ce depășesc 50 de bani.”

13. Litera b) a alineatului (4) al punctului 6 se modifică și avea următorul cuprins

”b) activități de comerț, respectiv cumpărare de bunuri în scopul revânzării acestora;”

14. Alineatul (9) al punctului 6 se abrogă.

15. La punctul 7, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Aportul în numerar și/sau echivalentul în lei al aporturilor în natură, efectuat la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia, din patrimoniul personal în patrimoniul afacerii, nu reprezintă venit brut potrivit art. 68 alin. (3) lit.a) din Codul fiscal.”

16. La punctul 7 alineatul (5), după litera v) se introduce o nouă literă, lit.v¹), cu

următorul cuprins:

„v¹) plăți efectuate în avans care se referă la perioade fiscale următoare;”

17. După SECȚIUNEA a 2 -a a capitolului II se introduce o nouă secțiune, SECȚIUNEA a 2¹ -a cu titlul „Stabilirea impozitului pentru veniturile din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, potrivit legii”, cuprinzând punctul 7¹ care va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 2¹ -a

Stabilirea impozitului pentru veniturile din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, potrivit legii

7¹. (1) În aplicarea prevederilor art. 68¹ din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri în baza contractelor de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, plătitorii de astfel de venituri care au obligația de a conduce evidență contabilă au și obligația de a calcula, de a reține și de a plăti impozitul corespunzător sumelor plătite prin reținere la sursă, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susținerea:

- a) entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, a unităților de cult; sau
- b) acordarea de burse private; sau
- c) entităților nonprofit și a unităților de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditați cu cel puțin un serviciu social licențiat, în condițiile legii,

(3) Opțiunea se exercită, în scris, pentru susținerea unei singure entități menționate la alin. (2) lit. a) și c) sau acordare de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(4) Pentru opțiunea prevăzută la alin. (3) lit. b) distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opțiunii.

(5) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (2) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeași opțiune și la organul fiscal competent, pentru aceeași sursă de venit.”

(6) Exemplu privind aplicarea prevederilor alin. (3) lit. b)

O persoană fizică, sportiv de performanță, realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală

încheiat cu entitatea A. Plata drepturilor se efectuează lunar. Impozitul datorat în lună este de 600 lei.

Sportivul a solicitat plătitorului de venit să îi calculeze, să îi rețină și să distribuie cota de 3,5% din impozitul pe venit datorat către entitatea nonprofit furnizoare de servicii sociale acreditată cu cel puțin un serviciu social licențiat, în condițiile legii, entitatea B.

Entitatea A procedează după cum urmează:

a) stabilește quantumul cotei de 3,5% din impozitul datorat de 600 lei

$$600 \text{ lei} \times 3,5\% = 21 \text{ lei}$$

Rezultă următoarele:

- ← impozit datorat 600 lei
- ← cotă 3,5% 21 lei
- ← impozit de plată 579 lei”

18. Punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

”8. (1) În sensul prevederilor art. 69 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri din desfășurarea activităților de producție, comerț și prestări servicii cuprinse în nomenclatorul elaborat de Ministerul Finanțelor Publice, venitul net se determină pe bază de norme anuale de venit. Pentru determinarea venitului net anual se aplică criteriile specifice de corecție asupra normei de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București vor fi consultate consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București, după caz.

(2) În situația în care un contribuabil desfășoară aceeași activitate în două sau mai multe locuri diferite pentru care venitul net se determină, de către contribuabil, pe baza normelor anuale de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit, corectate potrivit criteriilor specifice de la fiecare loc de desfășurare a activității.

(3) În cazul în care un contribuabil desfășoară mai multe activități pentru care venitul net se determină de către contribuabil pe baza normelor de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit corectate potrivit criteriilor specifice.

(4) Pentru contribuabilii persoane fizice care desfășoară individual o activitate independentă ca persoană fizică autorizată sau întreprindere individuală, și activitatea este prevăzută în nomenclatorul activităților pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, venitul net anual se determină de către contribuabil pe baza normelor anuale de venit, cu respectarea prevederilor art. 69 din Codul fiscal.

(5) În aplicarea art. 69 din Codul fiscal, în cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma anuală de venit corespunzătoare fiecărui asociat din

)
cadrul asocierii nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12 luni. Pentru determinarea venitului net anual fiecare membru asociat aplică criteriile specifice de corecție asupra normei de venit proprie.

(6) În aplicarea prevederilor art. 69 alin. (11) din Codul fiscal, norma anuală de venit se ajustează de către contribuabili, în sensul majorării/reducerii, prin aplicarea coeficienților de corecție corespunzători criteriilor prevăzute la alin. (7), asupra normelor anuale de venit stabilite și publicate de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București

(7) La stabilirea coeficienților de corecție a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- a) vadul comercial și clientela;
- b) vârsta contribuabililor;
- c) timpul afectat desfășurării activității, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (8) și (9) al prezentei secțiuni;
- d) gradul de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- e) activitatea se desfășoară într-un spațiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
- f) realizarea de lucrări, prestarea de servicii și obținerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- g) folosirea de mașini, dispozitive și scule, acționate manual sau de forță motrice;
- h) caracterul sezonier al unor activități;
- i) durata concediului legal de odihnă;
- j) desfășurarea activității cu salariați;
- k) contribuția fiecărui asociat în cazul activității desfășurate în cadrul unei asocieri;
- l) informațiile cuprinse în declarația informativă depusă în scop de TVA potrivit prevederilor art. 324 din Codul fiscal;
- m) alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au și calitatea de salariat sau își pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

Contribuabilii care beneficiază de mai mulți coeficienți de corecție, în sensul reducerii/majorării normelor de venit anuale, iau în calcul coeficientul cel mai mare.

(8) Venitul net din activități independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, în sensul art. 69 din Codul fiscal se reduce de către contribuabil, proporțional cu:

a) perioada de la începutul anului și până la momentul autorizării din anul începerii activității;

b) perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, în situația încetării activității, la cererea contribuabilului.

(9) Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, cauzate de accidente, spitalizare sau alte cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc, de către contribuabil, proporțional cu perioada nelucrată. În situația încetării activității în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, contribuabilul/fiecare asociat, în cazul asocierilor fără personalitate juridică sunt obligați ca în termen de 30 zile de la producerea evenimentului să depună Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organele fiscale competente, și să își recalculeze impozitul pe venit. Documentele justificative în baza cărora se reduc normele anuale de venit se păstrează la domiciliul fiscal al contribuabililor.

(10) Pentru contribuabilii impuși pe bază de norme de venit, care își exercită activitatea o parte din an, în situațiile prevăzute la alin. (8) și (9) din prezenta secțiune, norma anuală de venit aferentă perioadei efectiv lucrate se recalculează de către contribuabili, prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțește cu numărul zilelor de activitate.

(11) Venitul net din activități independente desfășurate de persoana fizică cu handicap grav sau accentuat, în mod individual și/sau într-o formă de asociere, se reduce, de către contribuabil, proporțional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului. Impozitul datorat va fi calculat pentru venitul net anual redus proporțional cu numărul de zile. Prevederea se aplică atât în cazul contribuabilului încadrat, în cursul perioadei impozabile, în gradul de handicap grav sau accentuat, cât și în cazul contribuabilului care în cursul perioadei impozabile nu se mai încadrează în gradul de handicap respectiv, potrivit legii.

(12) În sensul art. 69 din Codul fiscal, pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit și care anterior a fost impus în sistem real, având investiții în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investițiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfășurare a activității sau în caz de încetare a activității majorează norma de venit proporțional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real.

În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real și a efectuat investiții care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activității vor majora norma de venit.

(13) În aplicarea prevederilor art. 69 din Codul fiscal, contribuabilii care în cursul anului fiscal își completează obiectul de activitate cu o altă activitate care nu este cuprinsă în nomenclator vor fi

impuși în sistem real, pentru veniturile realizate din întreaga activitate, de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea, de către contribuabili, a fracțiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidența contabilă.

(14) Exemplu privind ajustarea normei de venit și stabilirea impozitului datorat:

O persoană fizică realizează venituri ca urmare a desfășurării unei activități independente (croitorie) pentru care norma anuală de venit este de 23.000 lei.

Persoana fizică este salariată cu normă întreagă și urmează cursurile unui institut de învățământ superior și are un salariat.

Coefficienții de corecție, publicați de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și a municipiului București, sunt următorii:

a) În sensul majorării, coeficientul de ajustare pentru faptul că persoana fizică are un salariat este de 25%

b) În sensul reducerii:

i) pentru calitatea proprie de salariat se aplică un coeficient de corecție în cotă de 60%;

ii) pentru calitatea de student se aplică un coeficient de corecție în cotă de 30%.

Stabilirea normei de venit anuale:

a) majorarea normei anuale de venit = 23.000 lei x 25% = 5.750 lei

b) reducerea normei anuale de venit (se alege un singur coeficient, în cota cea mai mare, respectiv 60%)

$$(23.000 \text{ lei} + 5.750 \text{ lei}) \times 60\% = 17.250 \text{ lei}$$

Venitul net anual este în sumă de 11.500 lei (28.750 lei - 17.250 lei)

Impozitul aferent se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra veniturii nete anuale, astfel:

$$\text{Impozit datorat} = 11.500 \text{ lei} \times 10\% = 1.150 \text{ lei}''$$

19. După Secțiunea a 3 -a a capitolului II se introduce o nouă secțiune, Secțiunea a 3¹ -a cu titlul „Opțiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate”, cuprinzând punctul 8¹ care va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3¹-a

Opțiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate

8¹. În sensul art. 69¹ din Codul fiscal, opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 69 alin.(1) din Codul fiscal, care au desfășurat activitate în anul precedent și au fost impuși pe bază de norme de venit, prin completarea corespunzătoare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice și depunerea acesteia până la data de 15 martie, inclusiv al anului pentru care se

exercită opțiunea;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 69 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin completarea corespunzătoare a declarației prevăzută la lit. a) și depunerea acesteia în termen de 30 de zile de la data începerii activității.”

20. Punctul 9 se modifică și va avea cu următorul cuprins:

”9. Potrivit prevederilor art. 70 din Codul fiscal, veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenții, know-how, mărci înregistrate, francize și altele asemenea, recunoscute și protejate prin înscrieri ale instituțiilor specializate, precum și a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Sunt incluse în categoria drepturilor de proprietate intelectuală și drepturile care fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licență, franciză și altele asemenea, precum și cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remunerație directă, remunerație secundară, onorariu, redevență și altele asemenea. De asemenea, sunt considerate venituri din drepturi de proprietate intelectuală și veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumția de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.”

21. Secțiunea a 5 –a cuprinzând punctul 10 se abrogă.

22. SECȚIUNEA a 6-a, cuprinzând punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 6-a

Stabilirea impozitului pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală pentru care se aplică reținerea la sursă

11. (1) Plătitorii veniturilor prevăzute la art. 72 alin. (2) din Codul fiscal au obligația de a calcula, de a reține și de a vira în cursul anului fiscal impozitul datorat de contribuabili. Impozitul datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net. Reținerea impozitului se efectuează din veniturile plătite în baza contractului încheiat în formă scrisă între plătitorul de venit și beneficiarul venitului, contribuabil potrivit titlului IV din Codul fiscal.

Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligația calculării și reținerii impozitului, sunt, după caz:

a) utilizatorii de opere, invenții, know-how și altele asemenea, în situația în care titularii de drepturi își exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relația contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală și utilizatorul respectiv este directă;

b) organisme de gestiune colectivă sau alte entități, care, conform dispozițiilor legale, au

atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredințată de către titulari. În această situație se încadrează și producătorii și agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează și se repartizează drepturile respective.

(2) În sensul art. 72 alin (2) din Codul fiscal, venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât și echivalentul în lei al veniturilor în natură. Evaluarea veniturilor în natură se face la prețul pieței sau la prețul stabilit prin expertiză tehnică, la locul și la data primirii acestora.

(3) Venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină de către plătitorii de venituri prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 40% asupra venitului brut. În cheltuielile forfetare se includ, printre altele: contribuțiile sociale datorate, comisioanele, sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceștia din urmă către titularii de drepturi.

(4) Venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferență între venitul brut și comisionul convenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuții de colectare și de repartizare a veniturilor către titularii de drepturi, în următoarele situații:

- a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;
- b) venituri din exercitarea dreptului de suită;
- c) venituri reprezentând remunerația compensatorie pentru copia privată.

(5) În sensul art. 72 din Codul fiscal, în situația în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entități asemănătoare, obligația calculării și reținerii impozitului revine organismului sau entității care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

(6) Contribuabilii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susținerea:

- a) entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, a unităților de cult; sau
- b) acordarea de burse private; sau
- c) entităților nonprofit și a unităților de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditați cu cel puțin un serviciu social licențiat, în condițiile legii.

(7) Opțiunea se exercită, în scris, pentru susținerea unei singure entități menționate la alin. (2) lit. a) și c) sau acordare de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(8) Pentru opțiunea de la alin. (7) lit. b) distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opțiunii.

(9) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (6) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeași opțiune și la organul fiscal competent, pentru aceeași sursă de venit.”

23. După Secțiunea a 6 –a a capitolului II, se introduce o nouă secțiune, Secțiunea a 7 -a cu titlul „Opțiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate”, cuprinzând punctul 11¹ care va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 7-a

Opțiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate

11¹. (1) În sensul art. 73 din Codul fiscal, contribuabilii care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 68.

(2) Opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declarației prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, și depunerea acesteia până la termenul legal de depunere, la organul fiscal competent, în anul următor expirării perioadei de 2 ani.

(3) Opțiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin depunerea declarației prevăzută la art. 120 din Codul fiscal la termenul și în condițiile prevăzute de lege.

În cazul contribuabililor care încep să realizeze venituri în cursul anului fiscal opțiunea se declară în termen de 30 de zile de la începerea realizării venitului.”

24. La punctul 12, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În sensul art. 76 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, veniturile brute din salarii sau considerate asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate și /sau contravaloarea veniturilor în natură primite ca urmare a unei relații contractuale de muncă, raport de serviciu, act de detașare precum și

orice sume de natură salarială primite în baza unor statute speciale prevăzute de lege, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din: (...)”

25. Alineatul (4), teza a doua și ultima teză ale alineatului (6), partea introductivă și ultima teză ale alineatului (7) și alineatul (8) ale punctului 13, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Sunt considerate persoane aflate în întreținere militarii în termen, studenții și elevii militari ai instituțiilor de învățământ militare și civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obținute sunt mai mici sau egale cu 510 lei lunar.

(...)

(6) (...) În acest caz eventualele venituri obținute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 510 lei lunar.

(...)

Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în plafonul lunar de 510 lei lunar se realizează prin compararea acestuia cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreținere.

(7) În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obține venituri la funcția de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreținere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreținere cu suma de 510 lei, astfel:

(...)

La stabilirea venitului lunar, în sumă de 510 lei, al persoanei aflate în întreținere nu se iau în calcul veniturile prevăzute la art. 62 lit. o), w), x) și/sau pensiile de urmaș cuvenite conform legii, precum și prestațiile sociale acordate potrivit art. 58 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Dacă venitul unei persoane aflate în întreținere depășește 510 lei lunar, ea nu este considerată întreținută.

În funcție de venitul lunar al persoanei întreținute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situația în care una dintre persoanele aflate în întreținere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obține în cursul anului un venit lunar mai mare de 510 lei, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreținere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situația în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreținere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 510 lei, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreținere

odată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.”

26. Alineatele (2), (6) și (12) ale punctului 14, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat și reținut de către plătitorul de venituri. Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 10%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la funcția de bază și deducerea personală stabilită potrivit art. 77 din Codul fiscal, după caz.

(...)

(6) Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 10% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obținute la locul unde se află funcția de bază, ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaționale la care România este parte, precum și, după caz, a contribuției individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii și următoarele:

(i) deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

(ii) cotizația sindicală plătită în luna respectivă;

(iii) contribuțiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, și cele la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entități autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, suportate de angajați, care la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro;

(iv) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajați, care la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro.

Deducerea contribuțiilor reținute pentru fonduri de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatorului.

Pe parcursul anului plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro, prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) pct. (iii) și (iv) din Codul fiscal, și verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege. Pentru verificarea încadrării în plafonul anual, cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul leu/euro comunicat de Banca Națională a României,

în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

În cazul unui angajat care se mută în cursul anului la un alt angajator unde obține venituri din salarii la funcția de bază, verificarea încadrării în plafonul anual a sumelor reprezentând contribuțiile la fondurile de pensii facultative, primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, potrivit legii, pentru care se acordă deducerea, se efectuează în baza documentelor justificative eliberate de către angajatorul anterior prin care se atestă nivelul deducerilor acordate până la momentul mutării.

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, ca diferență între venitul brut și contribuțiile sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaționale la care România este parte, precum și, după caz, a contribuției individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii, pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică și în cazul veniturilor sub forma:

(i) drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;

(ii) sumelor reprezentând drepturile prevăzute la pct. 12 alin. (1) lit. d) și i);

(iii) veniturilor prevăzute la pct. 12 alin. (1) lit. n).

În sensul prevederilor art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, prin instrumente juridice internaționale se înțelege regulamentele europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și acordurile și convențiile în domeniul securității sociale la care România este parte.

(12) Contribuțiile sociale obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit alin. (6) pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, astfel:

a) contribuția de asigurări sociale;

b) contribuția de asigurările sociale de sănătate;

c) alte contribuții individuale obligatorii, datorate potrivit legii.”

27. La punctul 14, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (13), cu următorul cuprins:

„(13) În situația în care, în cursul aceleiași luni, contribuabilul obține atât venituri din desfășurarea activității de cercetare-dezvoltare și inovare, scutite de la plata impozitului, potrivit prevederilor art. 60 punctul 3 din Codul fiscal, cât și venituri supuse impunerii, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului prevăzută la art. 78 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sunt aplicabile următoarele reguli:

a) acordarea deducerii personale pentru luna respectivă se stabilește în funcție de nivelul venitului brut lunar care include atât venituri supuse impunerii, cât și venituri scutite de la plata impozitului;

b) plafoanele prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) pct. (iii) și (iv) din Codul fiscal sunt deductibile și

nu se fracționează în funcție de nivelul veniturilor scutite.”

28. SECȚIUNEA a 4-a a capitolului III, cuprinzând punctul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ SECȚIUNEA a 4-a

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinației unei sume din impozit

15.(1) În înțelesul art. 79 din Codul fiscal, în categoria entităților nonprofit se cuprind, de exemplu: asociațiile, fundațiile, organizațiile sindicale, patronatele, camerele de comerț, partidele politice, asociațiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaților, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare și funcționare, desfășoară activități nonprofit, iar sumele primite din impozit sunt folosite în acest scop.

(2) Angajații pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susținerea:

- a) entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, a unităților de cult; sau
- b) acordarea de burse private; sau
- c) entităților nonprofit și a unităților de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditați cu cel puțin un serviciu social licențiat, în condițiile legii .

(3) Opțiunea se exercită pentru susținerea unei singure entități menționate la alin. (2) lit. a) și c) sau acordare de burse private, astfel:

- a) la organul fiscal competent, prin depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.
- b) la plătitorul de venit, cu acordul acestuia, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(4) Pentru opțiunea prevăzută la alin. (3) lit. b) distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opțiunii.

(5) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (2) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeași opțiune și la organul fiscal competent, pentru aceeași sursă de venit.”

29. Punctul 21 se abrogă.

30. La punctul 26 alineatele (1) și (2) se abrogă.

31. Alineatul (4) al punctului 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (4) Diferențele de venituri din pensii, prevăzute la art. 101 alin. (8) din Codul fiscal, primite de la același plătitor și stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat față de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar impozabil din pensii se stabilește prin deducerea din suma totală, reprezentând diferențele de venituri din pensii a plafonului neimpozabil lunar stabilit potrivit art.100 din Codul fiscal.”

32. Prima teză a alineatului (6) al punctului 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (6) Modificarea structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familiiilor de albine, intervenite după data de 15 martie inclusiv, nu conduce la ajustarea normelor de venit, respectiv a venitului anual impozabil.(...)”

33. SECȚIUNEA a 3-a a capitolului VII, cuprinzând punctul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3-a

Stabilirea venitului anual din activități agricole pe bază de norme de venit

30. (1) În aplicarea prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal, pentru stabilirea venitului net anual contribuabilii au următoarele obligații:

a) să stabilească suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale și animalele care depășesc plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2);

b) să calculeze venitul net anual prin înmulțirea normei anuale de venit stabilită pe unitatea de suprafață (ha)/cap de animal/familie de albine pentru care se datorează impozit cu suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale și animalele deținute.

(2) În cazul asocierilor fără personalitate juridică care desfășoară activități agricole pentru care venitul se stabilește pe bază de norme de venit, asociatul desemnat care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice, are următoarele obligații:

a) să stabilească suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale și animalele care depășesc plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) și deținute în asociere. Plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) se acordă la nivel de asociere.

b) să calculeze venitul net anual prin înmulțirea normei anuale de venit stabilită pe unitatea de suprafață (ha)/cap de animal/familie de albine pentru care se datorează impozit cu suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine deținute.

c) să distribuie fiecărui asociat cota din venitul net anual stabilit la lit. b), ce revine fiecărui asociat conform contractului de asociere, impozitul fiind calculat de fiecare membru asociat.

(3) Persoanele prevăzute la art. 60 pct. 1 lit. d) din Codul fiscal, încadrate în cursul anului fiscal în gradul de handicap grav sau accentuat, cât și cele care în cursul perioadei impozabile nu se mai încadrează în gradul de handicap respectiv, potrivit legii, reduc norma de venit proporțional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului.

(4) Impozitul anual se calculează la nivelul venitului net anual determinat potrivit alin. (1) lit. b) după reducerea normei anuale de venit prevăzută la alin. (3).

(5) Veniturile din activități agricole determinate pe bază de norme de venit, realizate din exploatarea bunurilor deținute în comun sau în devălmășie de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscriși într-un document oficial, se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în acea proprietate sau contribuabilului care realizează venituri din activități agricole, în situația în care acestea nu se cunosc. În cazul persoanelor fizice pentru care nu a fost finalizată procedura succesorală, veniturile corespunzătoare suprafețelor destinate producției vegetale/cap de animal/familie de albine se atribuie contribuabilului care realizează venituri din activități agricole.”

34. SECȚIUNEA a 4-a a capitolului VII, cuprinzând punctul 31, se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 4-a

Calculul, declararea și plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole

31. (1) În aplicarea prevederilor art. 107 din Codul fiscal, impozitul pe venitul din activități agricole se calculează de contribuabil prin aplicarea unei cote de 10% asupra venitului net anual din activități agricole stabilite potrivit pct. 30 alin. (1) lit. b), impozitul fiind final.

(2) Declararea suprafețelor cultivate/cap de animal/familie de albine deținute la acea dată,, a venitului anual impozabil stabilit potrivit pct. 30 alin. (1) lit. b), precum și a impozitului datorat, calculat potrivit alin. (1) se efectuează prin declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, iar termenul legal de depunere este până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs.

Contribuabilii/asocierile fără personalitate juridică care au depus declarația prevăzută la art. 107 alin. (2) din Codul fiscal pot depune o nouă declarație pentru anul în curs, până la data de 15 martie a anului respectiv /15 februarie inclusiv, în situația modificării structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine.

Informațiile cuprinse în declarație vizează suprafețele cultivate/capetele de animale/familiiile de albine deținute la data de 15 martie respectiv 15 februarie inclusiv.

În cazul contribuabililor care realizează venituri din activități agricole în asocieri fără personalitate juridică, fiecare asociat înscrie în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, venitul net

anual pe care asociatul desemnat îl distribuie corespunzător cotei din venitul anual impozabil potrivit reglementărilor prevăzute la pct. 30 alin. (2).

(3) Exemplu privind stabilirea venitului net anual potrivit prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal:

O persoană fizică, deține o suprafață de 5 ha de teren pe care cultivă cereale. Norma anuală de venit stabilită este de 360 lei/ha.

Stabilirea venitului net anual se efectuează după cum urmează:

a) Stabilirea suprafețelor de teren pentru care se datorează impozit, prin scăderea din totalul suprafeței de teren deținute a suprafeței neimpozabile prevăzută la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv:

Suprafața de teren impozabilă $5\text{ha} - 2\text{ha} = 3\text{ha}$

b) Stabilirea venitului net anual, prin înmulțirea suprafeței de teren impozabil cu norma anuală de venit stabilită pentru 1 ha, după cum urmează:

$$360\text{ lei} \times 3\text{ha} = 1.080\text{ lei}$$

c) Stabilirea impozitului datorat $1.080.\text{lei} \times 10\% = 108\text{ lei}$

(4) Exemplu privind stabilirea venitului net anual în cazul asocierilor fără personalitate juridică:

3 persoane fizice, A, B, și C constituie o asocierie fără personalitate juridică în vederea cultivării terenurilor pe care le dețin cu cereale, pentru care, în anul în curs s-a stabilit o normă anuală de venit de 360 lei/ha.

Fermierul A deține în proprietate o suprafață de teren de 4 ha, fermierul B deține în proprietate o suprafață de teren de 5 ha și fermierul C deține în proprietate o suprafață de teren 2 ha.

În contractul de asociere, cotele de distribuire ale venitului net sunt următoarele:

a) Fermierul A participă cu o cotă de 36%;

b) Fermierul B participă cu o cotă de 45%;

c) Fermierul C participă cu o cotă de 19%.

Asociatul desemnat să răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației are următoarele obligații:

a) să stabilească suprafața de teren pentru care se datorează impozit, respectiv:

$$\text{suprafață totală} = 4\text{ ha} + 5\text{ ha} + 2\text{ ha} = 11\text{ ha}$$

$$\text{suprafața de teren pentru care se datorează impozit} = 11\text{ ha} - 2\text{ ha} = 9\text{ ha.}$$

b) să stabilească venitul anual impozabil:

$$360\text{ lei/ha} \times 9\text{ ha} = 3.240\text{ lei}$$

c) să distribuie venitul anual impozabil asociaților:

$$\text{- fermierului A } 3.240\text{ lei} \times 36\% = 1.166\text{ lei}$$

$$\text{- fermierului B } 3.240\text{ lei} \times 45\% = 1.458\text{ lei}$$

$$\text{- fermierului C } 3.240\text{ lei} \times 19\% = 616\text{ lei}$$

Fermierul A depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabilește impozitul datorat aplicând regula prevăzută la pct 31 alin. (1). Impozitul datorat se stabilește astfel:

$$1.166.\text{lei} \times 10\% = 117 \text{ lei}$$

Fermierul B depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabilește impozitul datorat aplicând regula prevăzută la pct 31 alin. (1). Impozitul datorat se stabilește astfel:

$$1.458 \text{ lei} \times 10\% = 146 \text{ lei}$$

Fermierul C depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabilește impozitul datorat aplicând regula prevăzută la pct 31 alin. (1). Impozitul datorat se stabilește astfel:

$$616 \text{ lei} \times 10\% = 62 \text{ lei}''$$

35. La punctul 33, după alineatul (4²) se introduce un nou alineat, alineatul (4³), cu următorul cuprins:

„(4³) În cazul în care sunt transferate mai multe proprietăți imobiliare din patrimoniul personal, printr-un singur act juridic între vii și indiferent de numărul proprietarilor, plafonul neimpozabil de 450.000 lei se deduce o singură dată din valoarea tranzacției reprezentând valoarea totală din actul de transfer. Venitul impozabil ce revine fiecărui proprietar se determină în funcție de valoarea cotei de proprietate înstrăinate așa cum rezultă din actul de transfer.”

36. La punctul 33 alineatul (5) după teza a zecea se introduce o nouă teză, teza a unsprezecea, cu următorul cuprins:

„(5) (...) În cazul în care transferul proprietăților imobiliare se realizează prin procedura de executare silită la stabilirea venitului impozabil se deduce suma neimpozabilă de 450.000 lei.”

37. Punctul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

”35. (1) În aplicarea art. 118 din Codul fiscal, venitul anual impozabil se calculează de contribuabil, pe fiecare sursă pentru veniturile din România și/sau din străinătate.

(2) În cazul veniturilor realizate din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impunerea se realizează în sistem real, în baza datelor din contabilitate, venitul net anual impozabil se determină de către contribuabil, după cum urmează:

a) se stabilește venitul net anual recalculat/pierderea netă recalculată pe fiecare sursă de venit, prin deducerea din venitul net anual, determinat potrivit prevederilor art. 68 din Codul fiscal, a pierderile fiscale reportate;

b) se stabilește venitul net anual impozabil, prin deducerea contribuției de asigurări sociale datorată potrivit reglementărilor titlului V din Codul fiscal din suma veniturilor nete anuale recalculat potrivit reglementărilor prevăzute la lit. a).

(3) În cazul veniturilor realizate din activități agricole, silvicultură, piscicultură, precum și cedarea folosinței bunurilor, pentru care impunerea se efectuează în sistem real, în baza datelor din contabilitate venitul net anual impozabil este egal cu suma veniturilor nete anuale recalculat potrivit alin. (2) lit. a).

(4) Pentru persoanele fizice care sunt constituite în asocieri fără personalitate juridică, venitul net/pierdere anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierdere distribuit/distribuită de reprezentantul asocierii corespunzător cotelor de distribuire ale venitului net prevăzute în contractul de asociere.

(5) Rezultatul negativ dintre venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, înregistrat pentru fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursă de venit.

(6) Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse de venit sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

(7) În aplicarea art. 118 alin. (4) din Codul fiscal, dacă în urma compensării efectuate pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al șaptelea an inclusiv.

(8) Regulele de compensare și reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal și supus identității contribuabilului; nu poate fi transmis moștenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, și reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.”

38. Punctul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

”36. (1) În sensul art. 120 din Codul fiscal, contribuabilii care în cursul anului realizează venituri din cele prevăzute la art. 61 lit. a), a¹), c), f), precum și cele prevăzute la art. 116 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepția celor pentru care s-a efectuat reținerea la sursa a impozitului pe venit, impozitul fiind final, au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoane fizice prin care se declară venitul estimat a se realiza în anul în curs, chiar dacă în anul precedent s-au înregistrat pierderi, precum și impozitul pe venit datorat estimat pentru anul în curs.

(2) Contribuabilii prevăzuți la art. 60 pct. 1, lit. a), a¹) și d) din Codul fiscal au obligația depunerii declarației prevăzută la alin. (1).

(3) Contribuabilii care încep o activitate independentă, precum și cei care încep să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală reglementate la art. 72¹ și 73 din Codul fiscal, cât și din

activități agricole, silvicultură, piscicultură, impuse în sistem real, pentru care sunt aplicabile regulile de impunere stabilite la art. 68 din Codul fiscal, au obligația declarării veniturilor și cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă și categorie de venit. Declararea veniturilor și a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declarației prevăzută la alin. (1), pe fiecare sursă și categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(4) Obligația depunerii declarației prevăzută la alin. (1) revine și contribuabililor care desfășoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice, cât și contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit,

(5) În cazul în care contribuabilii obțin venituri într-o formă de asociere, fără personalitate juridică, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii, cu excepția asociațiilor care realizează venituri din activități agricole pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit, precum și a asocierilor prevăzute la art. 125 alin. (10) din Codul fiscal.

(6) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația depunerii la organul fiscal competent a declarației pe fiecare sursă de realizare a venitului, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului. În cazul în care chiria este exprimată în valută venitul estimat înscris în declarație se evaluează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua precedentă celei în care se depune declarația.

Contribuabilii care realizează venituri din arendă nu depun declarația prevăzută la alin. (1).

(7) Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit și optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declarația unică în termen de 30 de zile de la producerea evenimentului, completată corespunzător.

(8) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente impuse pe bază de norme de venit și care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declarația prevăzută la alin. (1) până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor expirării perioadei de 2 ani, completată corespunzător.

(9) Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă nu au obligația depunerii declarației prevăzută la alin. (1). Acestea depun Declarația privind veniturile estimate pentru asocierile fără personalitate juridică și entități supuse regimului transparenței fiscale, pentru venitul estimat a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(10) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, în situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale sau în cazul rezilierii, în cursul anului

fiscal, a contractelor încheiate între părți, pentru care determinarea venitului brut se efectuează potrivit prevederilor art. 120 alin. (7) din Codul fiscal și în care chiria este exprimată în lei sau reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, depun în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.”

39. Secțiunea a 3-a a capitolului XI, cuprinzând punctul 37, se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECTIUNEA a 3-a

Determinarea și plata impozitului pe venitul anual estimat

37. (1) În sensul art. 120¹ din Codul fiscal, impozitul pe veniturile realizate datorat în anul curent de către contribuabilii prevăzuți la pct. 36 se determină de către aceștia prin aplicarea cotei de impozit de 10% asupra venitului net anual estimat a se realiza în anul în curs.

(2) Termenul de plată este de până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui pentru care au fost estimate veniturile.

(3) Plata impozitului se poate efectua oricând până la termenul legal de plată prevăzut la alin. (2).

(4) Prevederile alin. (1) -- (3) nu se aplică contribuabililor care realizează:

a) venituri pentru care impozitul se reține la sursă,

b) venituri din investiții sub forma:

câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și orice alte operațiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate;

câștiguri din transferul aurului financiar, definit potrivit legii.

(5) Exemplu dat în aplicarea art. 120¹ din Codul fiscal:

O persoană fizică încheie un contract de închiriere valabil începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o chirie în valoare de 500 euro/lună (6.000 euro/an).

Depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal în data de 15 ianuarie 2018. Cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua de 14 ianuarie 2018 este de 4,6377 lei/euro.

Venitul brut estimat pentru anul 2018 este de 27.826 lei (6.000 euro x 4,6377 lei /euro)

Venitul net estimat este de 16.696 lei (27.826 lei -27.826 lei x 40% cota forfetară de cheltuieli)

Impozitul estimat datorat în cursul anului 2018 este în valoare de 1.670 lei. (16.696 lei x 10%)

Termenul de plată al impozitului estimat este până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor.

Contribuabilul poate efectua, însă, plăți în cursul anului 2018.”

40. După Secțiunea a 3-a a capitolului XI, se introduce o nouă secțiune, Secțiunea a 3¹ cu titlul „Bonificații pentru plata cu anticipație a impozitului pe venitul anual estimat”, cuprinzând punctul 37¹ care va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3-a

Bonificații pentru plata cu anticipație a impozitului pe venitul anual estimat

37¹. (1) În sensul art. 121 din Codul fiscal, contribuabilii care au obligația stabilirii impozitului prin autoimpunere, pentru plățile efectuate în cursul anului reprezentând impozit pe venitul anual estimat, au dreptul la o bonificație.

În aplicarea prevederilor art. 121 alin. (1), bonificația se stabilește de contribuabil la momentul efectuării ultimei plăți a obligațiilor fiscale; atunci când sunt respectate condițiile prevăzute în legea bugetului de stat, referitoare la termenele până la care contribuabilii pot efectua plăți ale impozitului pe venit estimat, astfel încât aceștia să poată beneficia de bonificație

În situația în care, potrivit prevederilor art. 121 alin. (2), contribuabilii au efectuat plata integrală a obligațiilor fiscale respectând condițiile reglementate prin legea bugetului de stat privind termenele de plată, dar nu și-au acordat bonificația la ultima plată, ei pot beneficia de aceasta la definitivarea impozitului pe venitul anual estimat, prin completarea corespunzătoare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice. Bonificația diminuează cuantumul impozitului pe venit datorat. Pentru sumele plătite în plus sunt aplicabile prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Exemplu privind aplicarea dispozițiilor art. 121 alin. (1)

O persoană fizică realizează venituri din activități independente pentru care impozitul de plată, pentru venitul estimat în anul în curs, este în sumă de 1.000 lei.

Cu titlul de exemplu, prin legea bugetului de stat în vigoare pentru anul în curs nivelul bonificației este de 5% din impozitul datorat și se acordă în condițiile în care acesta este achitat integral până la data de 1 decembrie a anului curent.

Persoana fizică efectuează plăți astfel:

- în data de 15 iunie anul curent, în sumă de 250 lei; (plată pentru care nu se acordă bonificația)
- în data de 20 septembrie anul curent, în sumă de 700 lei, întrucât în acest moment impozitul pe venitul anual estimat datorat se consideră achitat integral, iar persoana fizică beneficiază de o bonificație pentru întreaga sumă achitată în valoare de 50 lei (1.000 lei x 5%).

Ca urmare a aplicării bonificației impozitul de plată este de 950 lei (1.000 lei – 50 lei).

Având în vedere plata efectuată în data de 15 iunie anul curent în valoare de 250 lei, impozitul pe venitul anual estimat ce urmează a fi achitat este de 700 lei (950 lei – 250 lei).

(3) Exemplu privind aplicarea dispozițiilor art. 121 alin. (2):

O persoană fizică realizează venituri din activități independente pentru care impozitul de plată, pentru venitul estimat în anul în curs, este în valoare de 3.000 lei.

Cu titlul de exemplu, prin legea bugetului de stat în vigoare pentru anul în curs nivelul bonificației este de 5% din impozitul datorat și se acordă în condițiile în care acesta este achitat integral până la data de 1 decembrie a anului curent.

Persoana fizică efectuează plăți astfel:

- în data de 15 martie anul curent, în sumă de 1.000 lei;
- în data de 30 iunie anul curent, în sumă de 1.000 lei;
- în data de 15 noiembrie anul curent, în sumă de 1.000 lei.

La definitivarea impozitului constată că a respectat condițiile stabilite pentru a beneficia de bonificație, dar la ultima plată nu și-a acordat bonificația. Prin declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice își determină și își declară bonificația de care beneficiază în valoare de 150 lei (3.000 lei x 5%).

Totodată, stabilește și valoare impozitului anual estimat de plată calculat ca urmare a aplicării bonificației, după cum urmează:

- | | |
|---------------------|-----------|
| d) Impozit datorat | 3.000 lei |
| e) Bonificație 5% | 150 lei |
| f) Impozit de plată | 2.850 lei |

Având în vedere că în cursul anului persoana fizică a efectuat plăți în valoare de 3.000 lei, față de 2.850 lei cât datorează după aplicarea bonificației, suma de 150 lei este considerată o plată în plus.”

41. Secțiunea a 4-a a capitolului XI, cuprinzând punctul 38, se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECTIUNEA a 4-a

Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice

38. (1) În sensul prevederilor art. 122 din Codul fiscal, contribuabilii care realizează venituri din cele prevăzute la art. 61 lit. a), a¹), c), d), f), și i) din Codul fiscal, pentru care impozitarea nu se efectuează prin reținere la sursă, au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal prevăzut de lege prin care declară veniturile nete anuale impozabile realizate în anul fiscal precedent, precum și impozitul anual calculat și datorat, indiferent dacă veniturile sunt realizate individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice.

(2) Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligația să le declare în România și depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale

datorate de persoanele fizice până la termenul legal de depunere al acestora, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui în care s-au realizat veniturile.

(3) Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială au avut domiciliul fiscal declarație prevăzută la alin.(1) pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.”

42. Secțiunea a 5-a a capitolului XI, cuprinzând punctul 39, se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECTIUNEA a 5-a

Stabilirea și plata impozitului anual datorat

39. (1) În aplicarea prevederilor art. 123 din Codul fiscal, stabilirea impozitului anual datorat se realizează de contribuabili prin aplicarea cotei de impozit de 10 % asupra venitului/câștigului net anual impozabil a cotei de impozit de 10% și se realizează prin depunerea declarației prevăzută la pct. 38.

(2) Termenul de plată a impozitului este de până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.”

43. Litera c) a alineatului (2), litera b) a alineatului (3) și alineatul (4) ale pct. 41 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”41. (2) (...) c) să depună o declarație privind veniturile și cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în conformitate cu prevederile art. 120 alin. (3) din Codul fiscal;

(...)

(3) b) să determine venitul impozabil obținut în cadrul asociației, precum și distribuția acestuia pe asociați potrivit prevederilor art. 107 alin. (5) din Codul fiscal;

(...)

(4) Asociația, cu excepția celor care realizează venituri din activități agricole impuse pe baza normelor de venit, prin asociatul desemnat, depune, până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală o declarație anuală care cuprinde venitul net/pierdere realizat/realizată pe asociație, precum și distribuția venitului net/pierderii pe fiecare asociat, conform prevederilor art. 125 alin. (4) din Codul fiscal.

Asociatul desemnat are obligația transmiterii către fiecare membru asociat a informațiilor referitoare la venitul impozabil ce îi revine corespunzător cotei de distribuție din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii, în cadrul aceluiași termen.”

44. La punctul 42 alineatul (2) se abrogă.

45. La punctul 42 alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) După încheierea anului fiscal organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat și impozitul plătit, la cererea contribuabilului.”

46. La punctul 43 alineatul (5) se abrogă.

47. La punctul 43 alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(6) Contribuabilii plătiți din străinătate de un angajator nerezident care își prelungesc perioada de ședere în România, precum și cei care, prin prezențe repetate în România, depășesc 183 de zile sau perioada menționată în convențiile de evitare a dublei impuneri datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în România.”

48. La punctul 43 alineatele (10) și (11) se abrogă.

49. Punctul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

”44. În aplicarea prevederilor art. 129 din Codul fiscal, persoanele fizice nerezidente care realizează venituri din România și cărora le revin potrivit titlului IV din Codul fiscal obligații privind declararea acestora depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.”

50. Punctul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate potrivit art. 130 alin. (1) din Codul fiscal au obligația declarării acestora.

(2) Pentru veniturile din pensii și sume asimilate acestora, obținute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligația să completeze și să depună declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(3) Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art.100 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.

(4) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate de aceeași natură cu cele obținute în România pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat în România pe venitul realizat, după deducerea creditului fiscal admis, după caz, astfel:

a) în cotă de 2% pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, sau pentru acordarea de burse private, conform legii; sau

b) în cotă de 3,5% pentru susținerea entităților nonprofit și a unităților de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditați cu cel puțin un serviciu social licențiat, în condițiile legii.

Obligația calculării și plății sumei prevăzute la alin.(4) revine organului fiscal competent.”

51. La punctul 46 alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(6) Calcularea creditului fiscal extern se face de către contribuabil, separat pe fiecare sursă de venit. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute mai sus, pentru fiecare sursă de venit și pe fiecare țară.”

52. La punctul 46 alineatul (8), literele a), b) și partea introductivă a literei c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”a) În situația prevăzută la pct. 12 alin. (21) al normelor date în aplicarea art. 76 alin. (4) lit. o) din Codul fiscal, plătitorul de venit din salarii restituie contribuabilului impozitul reținut pe venitul din salarii potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

b) În vederea regularizării impozitului pe salarii datorat în România pentru activitatea desfășurată în străinătate, contribuabilii prevăzuți la art. 59 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal care sunt plătiți pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România au obligația să declare în România veniturile respective, la termenul prevăzut de lege, cu excepția contribuabililor care realizează venituri de această natură în condițiile prevăzute la pct. 12 alin. (20), alin. (23) lit. a) și alin. (25), pentru care impozitul este final.”

c) ”Următoarele documente justificative vor fi deținute de către contribuabil: (...)”

53. La punctul 46 alineatele (10) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(10) Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) și cele prevăzute la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal care realizează un venit și care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri "metoda scutirii", respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România, dar este scutit de impozit în situația în care contribuabilul deține documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.

(11) Documentele justificative privind venitul realizat și impozitul plătit, eliberate de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul și cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, precum și alte documente care sunt utilizate pentru aplicarea metodelor de evitare a dublei impuneri prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri, se păstrează de către contribuabil.”

54. După alineatul (11) al punctului 46 se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:

”(12) Exemple privind aplicarea prevederilor art. 131 din Codul fiscal:

Exemplul 1 :

O persoana fizică rezidentă în România obține venituri de natura dividendelor din Cehia în sumă de 5000 euro. Persoana fizică prezintă plătitorului dividendelor certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă din România, în vederea aplicării cotei de impozit din Convenția de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Cehia de 10%.

5000 euro * 10% = 500 euro impozit plătit în Cehia, atestat de autoritatea competentă Cehă

Dacă venitul ar fi fost obținut din România (5.000 euro x 4,5682 = 22.841 lei

Impozitul datorat ar fi fost 2.2841lei x 5% = 1.142 lei

impozitul pe dividende plătit în Cehia a fost de 500 euro x 4,5682 = 2.284 lei)

Sumele în valută au fost transformate în lei la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare comunicat de BNR , din anul de realizare al venitului , potrivit art. 131 alin. (6) din Codul fiscal.

Întrucât echivalentul în lei al impozitului plătit în Cehia (2284 lei) este mai mare decât cel datorat în România (1.142 lei), persoanei fizice i se recunoaște suma reprezentând creditul fiscal extern la nivelul celui datorat în România, astfel că nu mai datorează impozit în România.

Exemplul 2

O persoana fizică rezidentă în România obține venituri de natura dobânzilor din Malta în sumă de 3000 euro. Persoana fizică prezintă plătitorului dobânzilor certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă din România, în vederea aplicării cotei de impozit din Convenția de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Malta de 5%.

3000 euro * 5% = 150 euro impozit plătit în Malta, atestat de autoritatea competentă Malta

Dacă venitul ar fi fost obținut din România (3.000 euro x 4,5682 = 13.705 lei

Impozitul datorat ar fi fost 13.705 lei x 10% = 1.370 lei

impozitul pe dobândă plătit în Malta a fost de 150 euro x 4,5682 = 685 lei)

Sumele în valută au fost transformate în lei la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare comunicat de BNR , din anul de realizare al venitului , potrivit art. 131 alin. (6) din Codul fiscal.

Întrucât echivalentul în lei al impozitului plătit în Malta (685 lei) este mai mic decât cel datorat în România (1.370 lei), persoanei fizice i se recunoaște drept credit fiscal extern suma de 685 lei, urmând a plăti la bugetul statului român diferența de 685 lei(1370-685=685).

D. Titlul V - Contribuții sociale obligatorii

55. La punctul 3, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Sumele care se includ în câștigul brut realizat din salarii și în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, sunt cele prevăzute la art. 139 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, cu excepția veniturilor asupra cărora nu există obligația plății contribuției de asigurări sociale potrivit prevederilor art. 141 și 142 din Codul fiscal.

.....
(4) Sumele care depășesc limita prevăzută la art. 139 alin. (1) lit. j) - m) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor și se cuprind în baza de calcul al contribuției de asigurări sociale determinată prin cumularea cu veniturile din salarii și asimilate salariilor aferente lunii respective, potrivit regulilor prevăzute la art. 76 alin. (6) din Codul fiscal.”

56. La punctul 4, prima teză se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. În baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajatori sau de persoanele asimilate acestora, prevăzută la art. 140 din Codul fiscal, se includ sumele care fac parte din baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajați, ținându-se seama de excepțiile prevăzute la art. 141 și 142 din Codul fiscal.”

57. După punctul 4 se introduce un nou punct, pct. 4¹ cu următorul cuprins:

„4¹. (1) În prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, potrivit legii, potrivit prevederilor art. 141 lit. a) din Codul fiscal, exceptate de la plata contribuțiilor de asigurări sociale, sunt incluse și indemnizațiile de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată.

(2) În aplicarea prevederilor art. 141 lit. b) din Codul fiscal, nu se datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de persoane fizice care sunt asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, potrivit legii. În această categorie intră, spre exemplu, avocații salariați în cadrul profesiei.”

58. Punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins :

”6. (1) În sensul aplicării art 146 alin (5¹) din Codul fiscal, prin perioada în care contractul individual de muncă este activ se înțelege perioada în care contractul individual de muncă nu este

suspendat potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul în care, în cursul lunii, contractul individual de muncă este activ pentru o fracțiune din lună, nivelul salariului minim brut pe țară aferent zilelor lucrate din lună se stabilește după cum urmează:

$$\frac{\text{Salariul minim brut pe țară}}{\text{Numărul de zile lucrătoare în lună}} \times \text{Numărul de zile lucrate în lună}$$

(2) În sensul art. 146 alin. (10) și (11) din Codul fiscal, în cazul în care au fost acordate cumulativ sume reprezentând indemnizații de șomaj sau indemnizații de asigurări sociale de sănătate stabilite pentru perioade anterioare conform legii, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul de asigurări sociale, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.”

59. Punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

”7. (1) În aplicarea art. 148 din Codul fiscal, venitul net/brut anual estimat pentru anul în curs este venitul determinat potrivit prevederilor titlului IV- Impozitul pe venit din Codul fiscal.

Dacă persoanele fizice realizează venituri din mai multe surse din activități independente și/sau drepturi de proprietate intelectuală venitul net estimat pentru anul curent se stabilește prin însumarea veniturilor nete estimate din fiecare sursă și/sau categorie de venit, după cum urmează:

a) venitul net estimat, stabilit în conformitate cu art. 68, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuția de asigurări sociale;

b) valoarea normelor de venit, determinate după ajustarea prevăzută la art. 69 alin. (10) din Codul fiscal;

c) venitul net estimat, rămas după scăderea din venitul brut a cheltuielii deductibile prevăzute la art. 72 în cazul contribuabililor care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impozitul pe venit se stabilește potrivit prevederilor art. 72¹;

d) venitul brut estimat a se realiza în baza contractelor de activitate sportivă.

(2) Contribuția de asigurări sociale se datorează de către persoanele fizice care estimează că vor realiza în anul în curs venituri nete cumulate, cel puțin egale cu 12 salarii minime brute pe țară.

Persoanele fizice care estimează pentru anul în curs venituri nete cumulate sub nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, nu datorează contribuția, dar pot opta pentru plata acesteia.

(3) Persoanele fizice care datorează contribuția conform alin. (2), precum și cele care optează pentru plata acesteia își aleg o valoare, reprezentând baza de calcul al contribuției de asigurări sociale, cel puțin egală cu 12 salarii minime brute pe țară, care constituie „venitul ales”.

(4) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 148 din Codul fiscal:

Un intermediar, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual din desfășurarea activității de intermediere, în valoare de 50.000 lei. Totodată, estimează că în cursul anului va obține un venit net din drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a editării unei cărți, în valoare de 10.000 lei. Persoana fizică nu are calitatea de pensionar și nu este asigurată în sistem propriu de asigurări sociale.

Salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcție de care se stabilește obligația plății CAS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni)

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 60.000 lei (50.000 lei + 10.000 lei)

Din aplicarea prevederilor art. 148 din Codul fiscal, rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulativ, estimat, > 12 salarii minime brute pe țară, (60.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuției la venitul ales:

- alege ca bază de calcul suma de 30.000 lei. ”

60. Titlul secțiunii a 5-a a capitolului II al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și drepturi de proprietate intelectuale”

61. Punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. (1) În aplicarea art. 151 din Codul fiscal, stabilirea contribuției se efectuează după cum urmează:

a) persoanele fizice, cărora li se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, care datorează în anul în curs contribuția de asigurări sociale își calculează contribuția de asigurări sociale datorată, prin aplicarea cotei de 25% asupra veniturii ales.

În această categorie intră și persoanele fizice care realizează de la mai mulți plătitori, venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza contractelor de activitate sportivă, sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, dar cumulate aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii minime pe țară. Aceștia își calculează singuri, potrivit prevederilor art 151 alin. (7) din Codul fiscal, contribuția datorată prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Persoanele fizice care nu datorează contribuția, întrucât veniturile nete anuale cumulate estimate se situează sub plafon, dar optează pentru plata acesteia depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

b) plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau care rezultă dintr-un contract de activitate sportivă pentru care persoanele fizice datorează contribuția conform art. 148 alin. (1) din Codul fiscal, calculează contribuția datorată prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului ales de persoanele fizice.

Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza unui contract de activitate sportivă, cel puțin egale cu 12 salarii minime pe țară, de la un singur plătitor, îl desemnează pe acesta, prin contractul încheiat între părți, să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția datorată. De asemenea, stabilește venitul ales pentru care datorează contribuția în anul în curs, nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată, până la concurența contribuției aferente venitului ales.

Același tratament se aplică și în situația în care veniturile nete anuale cumulate, din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza unui contract de activitate sportivă, care depășesc 12 salarii minime brute pe țară sunt obținute de la mai mulți plătitori, din care la cel puțin unul dintre aceștia venitul depășește plafonul prevăzut. În acest caz beneficiarul venitului desemnează unul dintre plătitorii de venit care urmează să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs. Pentru anul 2018, declarația se depune până la data de 15 iulie 2018, inclusiv.

Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) depun Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate la termenele și în condițiile stabilite la art. 147 din Codul fiscal.

Persoanele fizice care încep să desfășoare o activitate independentă sau să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală în cursul anului, verifică încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 148 alin. (2), corespunzător numărului de luni de activitate. Plafonul luat în calcul se stabilește proporțional cu numărul lunilor de activitate rămase până la sfârșitul anului. În situația în care, veniturile nete cumulate estimate a se realiza până la sfârșitul anului sunt cel puțin egale cu plafonul recalculat, persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale pe care o determină conform art. 151 alin. (13) din Codul fiscal.

Același tratament se aplică și pentru situația în care, în cursul anului, persoanele fizice se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției potrivit art. 150 din Codul

fiscal, își suspendă temporar activitatea sau își încetează activitatea, potrivit legislației în materie. În acest caz, contribuția nu se datorează începând cu luna în care intervine modificarea.

Dacă în baza unui contract aflat în derulare, persoana fizică ce realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care plătitorul de venit are obligația reținerii la sursă a contribuției dobândește, în cursul anului, calitatea de salariat/pensionar, aceasta nu mai datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală realizate în luna în care a dobândit această calitate. În această situație plătitorul de venit va proceda la recalcularea contribuției datorate potrivit prevederilor art. 151 alin. (13) din Codul fiscal.

(3) Exemple în aplicarea prevederilor art. 151 din Codul fiscal:

Exemplul 1.

Un comerciant, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual în valoare de 150.000 lei.

Persoana fizică nu are calitatea de pensionar și nu este asigurată în sistem propriu de asigurări sociale.

Salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcție de care se stabilește obligația plății CAS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni)

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 150.000 lei

Din aplicarea prevederilor art. 148 și 151 din Codul fiscal, rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulativ, estimat, > 12 salarii minime brute pe țară, (150.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuției la venitul ales:

- alege ca bază de calcul suma de 25.000 lei.

c) stabilirea contribuției datorată:

- 25.000 lei x 25% = 6.250 lei

Exemplul 2

O persoană fizică începe în data de 1 august 2018 să desfășoare o activitate independentă (traducător) și estimează un venit net de 30.000 lei.

Până la data de 1 septembrie depune la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și își stabilește contribuția de asigurări sociale datorată pentru anul 2018 după cum urmează:

a) stabilirea plafonului anual prevăzut la art. 148 alin. (2) corespunzător numărului de luni de activitate:

22.800 lei : 12 luni x 5 luni de activitate = 9.500 lei

b) încadrarea venitului net estimat pentru lunile de activitate până la sfârșitul anului în plafonul stabilit la lit. a):

Întrucât suma de 30.000 lei este mai mare decât plafonul recalculat de 9.500 lei persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale.

c) alegerea venitului ca bază de calcul al contribuției care nu poate fi mai mic decât plafonul recalculat de 9.500 lei. Persoana fizică a ales ca bază de calcul al contribuției un venit de 10.000 lei.

d) determinarea contribuției datorate

$$10.000 \text{ lei} \times 25\% = 2.500 \text{ lei}$$

Exemplul 3

O persoană fizică încheie un contract cu o publicație, pentru realizarea unor articole jurnalistice. Contractul este încheiat începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o perioadă de 1 an și trei luni. Valoarea contractului este de 90.000 lei. Plata se efectuează, lunar, pe parcursul derulării contractului, în tranșe egale de 6.000 lei, astfel încât venitul brut estimat pentru anul 2018 este de 72.000 lei.

Venitul net estimat pentru anul 2018 este de 43.200 lei. Întrucât venitul net estimat este mai mare decât plafonul de 22.800 lei, persoana fizică datorează contribuția.

Prin contract, persoana fizică stabilește cu beneficiarul lucrării ca acesta să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția datorată, la un venit ales de 23.000 lei.

Având în vedere că plata se efectuează lunar, plătitorul de venit are obligația ca lunar să rețină la sursă contribuția datorată în sumă de 479 lei. .

Pe data de 31 august 2018 contractul încetează.

Venitul net realizat aferent perioadei în care contractul s-a aflat în derulare este de 28.800 lei. Până la această dată contribuția achitată a fost de 3.832 lei.

Plătitorul de venit procedează după cum urmează:

a) recalculează plafonul anual corespunzător numărului de luni de activitate, astfel :

$$22.800 \text{ lei} : 12 \text{ luni} \times 8 \text{ luni de activitate} = 15.200 \text{ lei.}$$

b) se constată că venitul net realizat aferent perioadei de activitate, de 28.800 lei, este mai mare decât plafonul recalculat de 15.200 lei, persoana fizică datorează contribuția.

c) persoana fizică are posibilitatea să păstreze valoarea venitului ales sau o poate modifica, dar nu sub nivelul plafonului stabilit la lit. a) de 15.200 lei.

- persoana fizică alege să micșoreze valoarea venitului ales la suma de 16.000 lei.

d) determinarea contribuției datorate, recalculată:

$$16.000 \text{ lei} \times 25\% = 4.000 \text{ lei.}$$

Rezultă că persoana fizică mai are de plată suma de 168 lei (4.000 lei – 3.832 lei). Contribuția va fi

reținută de către plătitor odată cu ultima plată efectuată către persoana fizică.

Exemplul 4

O persoană fizică încheie un contract cu o publicație, pentru realizarea unor articole jurnalistice. Contractul este încheiat începând cu data de 15 ianuarie 2018 pentru o perioadă de 1 an. Valoarea contractului este de 75.000 lei. Plata se efectuează în două tranșe, prima tranșă, la încheierea contractului în sumă de 25.000 lei, cea de a doua tranșă, la finalizarea lucrării (15 decembrie 2018), în sumă de 50.000 lei. Este singurul venit obținut.

Persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale, prin contract își alege venitul, bază de calcul al contribuției în sumă de 22.800 lei, respectiv 475 lei/lună reprezentând contribuția de asigurări sociale. Având în vedere termenele de plată ale venitului stabilite prin contract, persoana fizică stabilește cu plătitorul de venit ca din prima tranșă să i se rețină contribuția de asigurări sociale datorată pentru primele 4 luni, în cuantum de 1.900 lei, conform prevederilor art. 151 alin. (5).

Plătitorul de venit are, potrivit prevederilor art. 151 alin. (21) din Codul fiscal, obligația calculării, reținerii, declarării și plății contribuției datorate de persoana fizică, astfel:

- pentru prima tranșă plătită persoanei fizice, nivelul contribuției calculate și reținute este cel stabilit de părți, respectiv 1.900 lei.

Contractul încetează la data de 31 august 2018.

Plătitorul de venit procedează după cum urmează:

a) recalculează plafonul anual corespunzător numărului de luni de activitate, astfel :

$22.800 \text{ lei} : 12 \text{ luni} \times 8 \text{ luni de activitate} = 15.200 \text{ lei}.$

b) se constată că venitul net realizat aferent perioadei de activitate, de 28.800 lei, este mai mare decât plafonul recalculat de 15.200 lei,

c) persoana fizică are posibilitatea să păstreze valoarea a venitului ales sau o poate modifica, dar nu sub nivelul plafonului stabilit la lit. a) de 15.200 lei, persoana fizică datorează contribuția.

- persoana fizică nu modifică cuantumul venitului ales, de 22.800 lei.

d) se constată că persoana fizică datorează contribuție în valoare de 5.700 lei.

$22.800 \text{ lei} \times 25\% = 5.700 \text{ lei}$ din care plătitorul de venit a reținut și achitat contribuția de asigurări sociale în sumă de 1.900 lei .

Rezultă că persoana fizică mai are de plată suma de 3.800 lei (5.700 lei – 1.900 lei).

Contribuția va fi reținută de către plătitor odată cu ultima plată efectuată către persoana fizică.

În situația în care plătitorul de venit nu efectuează plată finală,

Exemplul 5

Persoana fizică din exemplul 4, după întreruperea contractului, cesionează drepturi de proprietate intelectuală unei persoane juridice pentru suma de 50.000 lei.

În această situație se disting două variante:

a) Primul plătitor a reținut și plătit suma de 5.700 lei reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de persoana fizică, stingând astfel obligația de plată a acesteia. Astfel, persoana fizică nu mai datorează contribuția pentru anul în curs, iar noul plătitor de venit nu va fi desemnat să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția de asigurări sociale.

b) Primul plătitor nu îi poate reține la sursă diferența de 3.800 lei reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de persoana fizică, întrucât nu mai efectuează nicio plată către aceasta.

În această situație, persoana fizică are obligația de a desemna, prin contractul de cesiune încheiat, noul plătitor de venit să rețină, să declare și să plătească diferența de contribuție datorată, până la concurența contribuției aferente venitului ales, respectiv 3.800 lei.

62. Titlul capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”

63. La punctul 9, alineatul (4) se abrogă.

64. Punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor sau venituri din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c) - p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele menționate la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.”

65. Titlul secțiunii a 2-a a capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor”

66. La punctul 11, alineatele (1), (6) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Sumele care se includ în câștigul brut realizat din salarii și în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, sunt cele prevăzute

la art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, cu excepția veniturilor asupra cărora nu există obligația plății contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor art. 157 alin. (2) din Codul fiscal.

(...)

(6) Sumele care depășesc limita prevăzută la art. 157 alin. (1) lit. m) - p) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor și se cuprind în baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, determinată prin cumularea cu veniturile din salarii și asimilate salariilor aferente lunii respective.

(...)

(9) Sumele reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare și indemnizațiile de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, suportate de angajator potrivit legii, nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate.”

67. Secțiunea a 3-a a capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii”, cuprinzând punctele 12 și 13, se abrogă.

68. Titlul secțiunii a 4-a a capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care realizează venituri prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) – h) din Codul fiscal”

69. Punctul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„14. (1) În aplicarea prevederilor art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, venitul net/brut lunar estimat pentru anul în curs este venitul determinat potrivit prevederilor titlului IV- Impozitul pe venit din Codul fiscal.

Dacă persoanele fizice realizează venituri prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) – h) din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri venitul net estimat pentru anul curent se stabilește prin însumarea veniturilor nete realizate din fiecare sursă și/sau categorie de venit.

(2) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se datorează de către persoanele fizice care estimează că vor realiza în anul în curs venituri nete cumulate, cel puțin egale cu 12 salarii minime brute pe țară.

Persoanele fizice care estimează pentru anul în curs venituri nete cumulate sub nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, nu datorează contribuția, dar pot opta pentru plata acesteia potrivit prevederilor art. 180 din Codul fiscal.

(3) Pentru persoanele fizice care datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate conform art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, baza de calcul o reprezintă echivalentul a 12 salarii minime brute pe țară în vigoare la termenul de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(4) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 170 din Codul fiscal:

Un intermediar, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual din desfășurarea activității de intermediere, în valoare de 50.000 lei. Totodată, estimează că în cursul anului va obține un venit net din drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a editării unei cărți, în valoare de 10.000 lei.

Salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 60.000 lei (50.000 lei + 10.000 lei)

Baza de calcul a contribuției de asigurări sociale de sănătate este de 22.800 lei

Din aplicarea prevederilor art. 170 din Codul fiscal, rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulat, estimat, > 12 salarii minime brute pe țară, (60.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuției:

- 22.800 lei x 10% = 2.280 lei”

70. Secțiunea a 5-a a capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii”, cuprinzând punctul 15, se abrogă.

71. Titlul secțiunii a 6-a a capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și alte categorii de venituri potrivit art. 155 alin. (1) din Codul fiscal”

72. Punctul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„16. (1) În aplicarea art. 174 din Codul fiscal, stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate se efectuează după cum urmează:

a) persoanele fizice, cărora li se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, care datorează în anul în curs contribuția de asigurări sociale de sănătate își calculează contribuția datorată, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul echivalentă cu 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120.

În această categorie intră și persoanele fizice care realizează de la mai mulți plătitori, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activități independente în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reține la sursă, sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, iar veniturile nete cumulate sunt peste nivelul a 12 salarii minime pe țară. Aceștia își calculează singuri contribuția datorată prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Persoanele fizice care nu datorează contribuția, întrucât veniturile nete anuale cumulate estimate se situează sub plafon, dar optează pentru plata acesteia depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice în conformitate cu prevederile art. 180 din Codul fiscal.

b) plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III sau Legii nr. 170/2016, și/sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, realizate de către persoane fizice care datorează contribuția conform art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, pentru care se aplică sistemul de impozitare prin reținere la sursă, calculează contribuția datorată prin aplicarea cotei de 10% la baza de calcul stabilită conform art. 170 alin. (4) din Codul fiscal.

Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III sau Legii nr. 170/2016, și/sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, cel puțin egale cu 12 salarii minime pe țară, de la un singur plătitor, îl desemnează pe acesta, prin contractul încheiat între părți, să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția datorată. De asemenea, stabilește nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată, până la concurența contribuției datorate.

Același tratament se aplică și în situația în care veniturile nete anuale cumulate, realizate din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III sau Legii nr. 170/2016, și/sau în baza unui contract de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, care depășesc 12 salarii minime brute pe țară, dar sunt obținute de la mai mulți plătitori, din care la cel puțin unul dintre aceștia venitul depășește plafonul prevăzut. În acest caz beneficiarul venitului desemnează unul dintre plătitorii de venit care urmează să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, până la data de 15 martie, inclusiv, al anului în curs. Pentru anul 2018, declarația se depune până la data de 15 iulie 2018, inclusiv.

Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) depun Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate la termenele și în condițiile stabilite la art. 147 alin. (1) din Codul fiscal.

Persoanele fizice care, în cursul anului, încep o activitate independentă, sau încep să realizeze venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h), verifică încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 170 alin. (2), corespunzător numărului de luni de activitate. Plafonul luat în calcul se stabilește proporțional cu numărul lunilor de activitate rămase până la sfârșitul anului. În situația în care, veniturile nete cumulate estimate a se realiza până la sfârșitul anului se încadrează în plafonul recalculat, persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate pe care o determină conform art. 174 alin. (13) din Codul fiscal.

Același tratament se aplică și pentru situația în care, în cursul anului, persoanele fizice se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției potrivit art. 154 din Codul fiscal, își suspendă temporar activitatea sau încetează activitatea, potrivit legislației în materie. În acest caz, contribuția nu se datorează începând cu luna în care intervine modificarea.

Dacă în baza unui contract aflat în derulare, persoana fizică ce realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care plătitorul de venit are obligația reținerii la sursă a contribuției dobândește, în cursul anului, calitatea de salariat/pensionar, aceasta nu mai datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală realizate în luna în care a dobândit această calitate. În această situație plătitorul de venit va proceda la recalcularea contribuției datorate potrivit prevederilor art. 174 alin. (13) din Codul fiscal.

(3) Exemple în aplicarea prevederilor art. 174 din Codul fiscal:

Exemplul 1.

Un comerciant, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual în valoare de 150.000 lei.

Salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcție de care se stabilește obligația plății CASS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni)

Din aplicarea prevederilor art. 170 și 174 din Codul fiscal, rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulată, estimat, > 12 salarii minime brute pe țară, (150.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

b) stabilirea contribuției datorată:

- 22.800 lei x 10% = 2.280 lei

Exemplul 2

O persoană fizică începe în data de 1 august 2018 să desfășoare o activitate independentă (traducător) și estimează un venit net de 30.000 lei.

Până la data de 1 septembrie depune la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și își stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul 2018 după cum urmează:

a) stabilirea plafonului anual prevăzut la art. 170 alin. (2) corespunzător numărului de luni de activitate:

22.800 lei : 12 luni x 5 luni de activitate = 9.500 lei

b) încadrarea venitului net estimat pentru lunile de activitate până la sfârșitul anului în plafonul stabilit la lit. a):

Întrucât suma de 30.000 lei este mai mare decât plafonul recalculat de 9.500 lei persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

c) determinarea contribuției datorate

22.800 lei x 10% = 2.280 lei”

73. După punctul 16 se introduce un nou punct, pct. 16¹ cu următorul cuprins:

„(1) În aplicarea art.151, alin.(22) și al art. 174, alin. (22) din Codul fiscal, persoanele fizice beneficiază în mod corespunzător de prevederile pct. 37¹ date în aplicarea art. 121 din Codul fiscal,

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 133

Pentru anul 2018

Un contribuabil depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin mijloace electronice de transmitere la distanță conform Codului de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la 15 iulie 2018, prin care stabilește contribuția de asigurări sociale datorată în anul 2018 în sumă de 10.000 lei.

În cursul anului efectuează următoarele plăți:

g) În data de 15 august 2018 plătește suma de 5.000 lei

În data de 14 decembrie 2018 plătește suma de 4.000 lei (sumă diminuată cu 1.000 lei reprezentând bonificație în cotă de 10%, întrucât la data efectuării ultimei plăți a îndeplinit ambele condiții pentru a beneficia de ambele cote acordate pentru bonificație),,

74. Punctul 17 se abrogă.

75. Secțiunile a 6¹-a – a 8-a ale capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii”, cuprinzând punctele 17¹ - 19¹, se abrogă.

76. După punctul 20 se introduc doua puncte noi, pct. 20¹ și pct. 20² cu următorul cuprins:

”20¹. (1) În aplicarea art. 180 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, baza de calcul a contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanele fizice care au estimat pentru anul curent venituri anuale cumulate sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară și depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice după împlinirea termenului legal de depunere, se determină prin înmulțirea valorii salariului de bază minim brut pe țară în vigoare la data depunerii declarației, cu numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 122 din Codul fiscal, inclusiv luna în care se depune declarația”.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 180 alin.(2) lit.b) din Codul fiscal

O persoană fizică estimează că realizează venituri sub plafonul a 12 salarii minime brute pe țară și depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la data de 1 august .

Stabilirea contribuției de asigurări de sănătate:

a) valoarea salariului de bază minim brut pe țară este de 1.900 lei

b) luna în care se depune declarația - august

c) numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 122 din Codul fiscal - 8 luni

d) stabilirea bazei de calcul a contribuției

$1.900 \text{ lei} \times 8 \text{ luni} = 15.200 \text{ lei}$

e) determinarea contribuției de asigurări sociale de sănătate

$15.200 \text{ lei} \times 10\% = 3.040 \text{ lei}$

20². (1) În aplicarea prevederilor art 183 din Codul fiscal, privind încetarea plății contribuției de asigurări sociale de sănătate, contribuabilii depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, inclusiv în situația în care au depus anterior „Declarația pentru stabilirea obligațiilor de plată cu titlu de contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care nu realizează venituri sau alte categorii de persoane prevăzute la art.180 din Codul fiscal” și își recalculează obligația de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs. ”

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 183 din Codul fiscal

O persoană care nu realizează venituri în anul 2018 depune declarația unică privind impozitul pe

venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice la date de 15 august 2018, prin care optează pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Baza de calcul al contribuției o reprezintă echivalentul a 6 salarii de bază minime brute pe țară.

Persoana fizică datorează un CASS în valoare de 1.140 lei (1.900 lei x 6 luni x 10%)

Persoana fizică începe să realizeze venituri din salarii și asimilate salariilor începând cu luna noiembrie 2018.

Persoana fizică își recalculează obligația de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs și depune la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Recalculare pentru perioada în care persoana fizică a beneficiat de opțiunea de la art 180 alin.(3) din Codul fiscal:

a) rectificare bază de calcul:

6 salarii minime brute x 1900 lei = 11.400 lei la care adatorează CASS în sumă de 1.140 lei (11.400 lei x 10%)

11.400 lei : 12 luni = 950 lei

950 lei x 3 luni = 2.850 lei (baza de calcul recalculată)

b) determinare contribuție pentru perioada ianuarie-aprilie:

2.850 lei x 10% = 285 lei

c) rezultă o plată în plus de 855 lei.”

77. Secțiunea a 9-a a capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se abrogă.

78. Capitolul IV „Contribuțiile asigurărilor pentru șomaj datorate bugetului asigurărilor pentru șomaj” al titlului V „Contribuții sociale obligatorii”, cuprinzând Secțiunile 1 și a 2-a, punctele 21 și 22, se abrogă.

79. Capitolul V „Contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate” al titlului V „Contribuții sociale obligatorii”, cuprinzând Secțiunile 1 și a 2-a, punctele 23 - 26, se abrogă.

80. Capitolul VI „Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale” al titlului V „Contribuții sociale obligatorii”, cuprinzând Secțiunile 1 și a 2-a, punctele 27 și 28, se abrogă.

81. Capitolul VII „Contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, datorată de persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajator potrivit art. 4 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare”, cuprinzând Secțiunea 1, punctul 29, se abrogă.

82. După Capitolul VII al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se introduce un nou capitol, capitolul VIII „Contribuția asiguratorie pentru muncă”, cu următorul cuprins:

„ CAPITOLUL VIII

Contribuția asiguratorie pentru muncă

SECȚIUNEA 1

Contribuabilii care datorează contribuția asiguratorie pentru muncă

30. În categoria persoanelor prevăzute la art. 220¹ lit. a) din Codul fiscal se includ și contribuabilii care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice și juridice care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reședința în România și care, potrivit legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează în România contribuția asiguratorie pentru muncă pentru salariații lor care sunt supuși legislației de asigurări sociale din România.

SECȚIUNEA a 2-a

Veniturile pentru care se datorează contribuția, cota de contribuție și baza de calcul

31. (1) Sumele care se includ în câștigul brut realizat din salarii și în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuției asiguratorie pentru muncă, sunt cele prevăzute la art. 220⁴ alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, cu excepția veniturilor asupra cărora nu există obligația plății contribuției asiguratorie pentru muncă potrivit prevederilor art. 220⁵ din Codul fiscal.

(2) În categoria sumelor prevăzute la art. 220⁴ alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se includ indemnizațiile persoanelor alese în consiliul de administrație/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină și altele asemenea prevăzute de lege.

(3) Sumele care depășesc limita prevăzută la art. 220⁴ alin. (1) lit. h) - k) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor și se cuprind în baza de calcul al contribuției asiguratorie pentru muncă, determinată prin cumularea cu veniturile din salarii și asimilate salariilor aferente lunii respective.

(4) În înțelesul prevederilor art. 220⁴ alin. (1) lit. h) - k) din Codul fiscal, prin străinătate se înțelege orice alt stat, respectiv orice stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, orice stat cu care România a încheiat un acord bilateral de

securitate socială, precum și orice stat care nu face parte din Uniunea Europeană, Spațiul Economic European sau din Confederația Elvețiană.”

E. TITLUL VI - Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

83. La punctul 20 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul persoanelor fizice nerezidente care obțin câștiguri din transferul titlurilor de valoare și operațiunea nu se efectuează printr-un intermediar, precum și în cazul persoanelor juridice străine care obțin câștiguri din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1) se depune la societatea ale cărei titluri de valoare/titluri de participare sunt transferate, respectiv sunt vândute-cesionate. O copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 19 alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română, se va anexa la declarația care se depune la organul fiscal competent.”

84. Punctul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

”21. Prevederile titlului II sau IV din Codul fiscal, în ceea ce privește determinarea, stabilirea, declararea și plata impozitului asupra rezultatului fiscal din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, respectiv a câștigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare sunt aplicabile persoanelor nerezidente în condițiile neprezentării certificatului de rezidență fiscală sau atunci când România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidență al beneficiarului acestor profituri/câștiguri ori în cazul în care, prin convenție, România are dreptul de impunere asupra profitului/câștigului. Declarația se depune de persoana nerezidentă la organul fiscal competent.”

85. La punctul 22 alineatul (3) se abrogă.

86. Secțiunea a 2-a ”Stabilirea impozitului”, punctul 25 se abrogă.

F. Titlul VII – Taxa pe valoarea adăugată

87. La pct. 3, după alineatul (14) se introduce un alineat nou, alin. (15), cu următorul cuprins:

“(15) În sensul art. 268 alin. (10) din Codul fiscal, operațiunile efectuate în cadrul proiectelor de cercetare-dezvoltare și inovare nu se cuprind în sfera TVA dacă rezultatele cercetării

nu sunt transferate altei persoane, în acest caz nefiind îndeplinită prima condiție prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal pentru ca acestea să fie operațiuni impozabile din punct de vedere al TVA, respectiv să constituie sau să fie asimilate, conform prevederilor art. 270 - 272 din Codul fiscal, unor livrări de bunuri sau prestări de servicii, în sfera taxei. Persoanele impozabile care realizează activități de cercetare – dezvoltare în vederea desfășurării activității lor economice, își pot exercita dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor destinate realizării acestor activități, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 297 – 300 din Codul fiscal, chiar dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane, în măsura în care există o legătură directă și imediată între bunurile și serviciile achiziționate și operațiunile efectuate pentru care există un drept de deducere sau ansamblul activității economice a persoanei impozabile, respectiv în măsura în care sumele cheltuite pentru achiziția de bunuri și servicii destinate activității de cercetare - dezvoltare fac parte din elementele constitutive ale prețului operațiunilor efectuate de persoana impozabilă ce dau drept de deducere a TVA, astfel cum rezultă și din Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-435/05 Investrand BV împotriva Staatssecretaris van Financiën, punctele 23 și 24. În situația în care rezultatele cercetării se transferă altei persoane, operațiunile respective reprezintă livrări de bunuri/prestări de servicii care sunt impozabile din punct de vedere al TVA în măsura în care sunt îndeplinite condiția referitoare la plată prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și celelalte condiții de la art. 268 alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal.”

88. La pct. 4, după alineatul (13) se introduce un alineat nou, alin. (14), cu următorul cuprins:

“(14) În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (1) din Codul fiscal, organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, astfel cum acestea sunt definite de art. 124 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, sunt considerate persoane impozabile.”

89. La pct. 8, după alineatul (11) se introduc două alineate noi, alin. (12) și (13), cu următorul cuprins:

“(12) În aplicarea art. 271 din Codul fiscal, titularii drepturilor de reproducere nu efectuează o prestare de servicii, în sensul TVA, în favoarea producătorilor și a importatorilor de suporturi neînregistrate și de aparate de înregistrare și de reproducere de la care organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe percep pe seama acestor titulari, însă în nume propriu, remunerații compensatorii pentru vânzarea acestor aparate și suporturi. În acest sens a fost dată și Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-37/16 Minister Finansów împotriva Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych

SAWP (SAWP). Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică pentru colectarea remunerației compensatorii pentru copia privată, aceasta nereprezentând contravaloarea unei prestări de servicii în sfera TVA. Organismele de gestiune colectivă realizează o prestare de servicii în sfera taxei către titularii drepturilor de reproducere, a cărei contrapartidă este reprezentată de comisionul de gestiune reținut din sumele colectate. (13) Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal sunt aplicabile pentru alte sume decât cele prevăzute la alin. (12), colectate de organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, provenite din drepturile gestionate.”

G. Titlul VIII - Accize și alte taxe speciale

90. La punctul 1 alineatul (1) se abrogă

91. La punctul 8 alineatele (31), (35), (39) și (40) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(31) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se comunică antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat/importatorului autorizat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal/destinatar înregistrat/expeditor înregistrat/importator autorizat. O copie a deciziei se transmite și autorității fiscale teritoriale. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile lucrătoare de la data comunicării deciziei.

(...)

(35) Garanțiile constituite de antrepozitarii autorizați se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data când devine valabilă autorizația. Diferențele rezultate din actualizarea sau executarea garanției constituite de antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați, expeditorii înregistrați, importatorii autorizați și reprezentanții fiscali se regularizează prin depunerea la autoritatea fiscală teritorială, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data actualizării sau executării garanției, după caz, a unui depozit în numerar sau a unei garanții personale. În termen de 5 zile lucrătoare de la data constituirii/reîntregirii garanției, autoritatea fiscală teritorială transmite la autoritatea vamală teritorială o copie a documentului care atestă constituirea/reîntregirea garanției.

(...)

(39) În cazul antrepozitarului autorizat, destinatarului înregistrat și expeditorului înregistrat, autoritatea fiscală teritorială aprobă reducerea garanției, la cerere, după cum urmează:

- a) cu 50%, în situația în care în ultimii 2 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat

nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanției și a fost începută procedura de executare silită;

b) cu 75%, în situația în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanției și a fost începută procedura de executare silită.

(40) Nivelul de reducere a garanției stabilit potrivit prevederilor alin. (39) rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a autorității fiscale teritoriale, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanției.”

92. La pct. 14 alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Orice operator economic aflat în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) este obligat ca înainte de producția, vânzarea sau utilizarea produselor să adreseze o solicitare către autoritatea fiscală teritorială, pentru încadrarea produselor respective din punctul de vedere al nivelului accizelor. Solicitarea este însoțită obligatoriu de încadrarea tarifară a produsului efectuată de autoritatea vamală centrală, precum și de avizul unui institut ori al unei societăți prevăzute la pct. 25 alin. (1), referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs energetic echivalent pentru care este stabilit un nivel al accizelor. Asimilarea unui produs cu un produs energetic echivalent pentru care este stabilit un nivel al accizelor produce efecte numai în ceea ce privește nivelul accizelor aplicabil pentru respectivul produs și nu are consecințe în ceea ce privește aplicarea secțiunilor a 9-a „Regimul de antrepozitare” și a 16-a „Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize”.

(4) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (3), operatorul economic, altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscală teritorială și următoarele documente:

- a) copia certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerțului;
- b) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;
- c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;
- d) autorizația de mediu sau avizul de mediu, după caz.”

93. La punctul 15 alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În aplicarea art. 356 alin. (2) din Codul fiscal, distribuitorii și redistribuitorii prevăzuți la alin.(1) au obligația de înregistrare la autoritatea fiscală teritorială . Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmește potrivit modelului prezentat în Anexa nr. 5, care face parte integrantă

din prezentele norme metodologice.

(3) În aplicarea art. 356 alin.(3) din Codul fiscal, în cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor stabilit în alt stat membru, plata accizelor se efectuează de către un operator economic desemnat de acel distribuitor sau redistribuitor pentru a-l reprezenta în România. Desemnarea persoanei care reprezintă distribuitorul sau redistribuitorul din alt stat membru se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Operatorul economic desemnat are obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială în calitate sa de reprezentant al furnizorului extern și de a se înregistra ca plătitor de accize.”

94. La punctul 16 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea art. 357 din Codul fiscal, operatorii economici care extrag cărbune, produc coals, precum și cei care efectuează achiziții intracomunitare sau importă astfel de produse se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială. Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmește potrivit modelului prezentat în Anexa nr. 5 și este însoțită de documentele menționate în aceasta.”

95. La punctul 17 alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială . Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmește potrivit modelului prezentat în Anexa nr. 5.

(5) În aplicarea art. 358 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor stabilit în alt stat membru, plata accizelor se efectuează de către un operator economic desemnat de acel distribuitor sau redistribuitor pentru a-l reprezenta în România. Desemnarea persoanei care reprezintă distribuitorul sau redistribuitorul din alt stat membru se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Operatorul economic desemnat are obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială în calitate sa de reprezentant al furnizorului extern și de a se înregistra ca plătitor de accize.”

96. Secțiunea a 8-a „Autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități cu produse accizabile în regim suspensiv de accize” a capitolului I „Regimul accizelor armonizate” cuprinzând punctele 18 – 20, se abrogă.

97. La punctul 21 alineatul (18) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(18) În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniștite înregistrează o producție mai mare de 1.000 hl de vin și dorește să continue această activitate, este obligat ca în

termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere la autoritatea vamală teritorială pentru autorizarea ca antrepozitar autorizat. Până la obținerea autorizației producătorul poate desfășura numai activitate de producție, dar nu și de comercializare. După obținerea autorizației de antrepozit fiscal, indiferent de producția realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniștite.”

98. Punctul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„29. În termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea documentației complete, autoritatea vamală teritorială întocmește un referat care să cuprindă fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de autorizare, după caz, precum și aspectele avute în vedere la fundamentarea acestei propuneri. Referatul se înaintează împreună cu documentația completă către autoritatea fiscală teritorială.”

99. La punctul 30 alineatele (7) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Autoritatea vamală teritorială transmite o copie a documentului prevăzut la alin. (4), precum și a oricăror altor documente anexate de către antrepozitarul autorizat către autoritatea fiscală teritorială.

(...)

(10) Până pe data de 31 iulie, respectiv 31 ianuarie a fiecărui an, inclusiv, autoritățile vamale teritoriale verifică și transmit către autoritatea fiscală teritorială, o situație privind îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (8) de către antrepozitarii autorizați pentru depozitarea produselor accizabile, precum și propuneri, după caz.”

100. La punctul 31 alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru obținerea autorizației, instituțiile care gestionează rezerva de stat și rezerva de mobilizare depun o cerere la autoritatea fiscală teritorială, potrivit modelului prevăzut în Anexa nr. 10.

(...)

(4) Pentru obținerea autorizației, operatorii economici care constituie și mențin stocurile de urgență depun la autoritatea fiscală teritorială o cerere potrivit modelului prevăzut în Anexa nr. 10. Cererea este însoțită de documentul transmis operatorului economic de către Ministerul Economiei, din care rezultă produsele energetice și cantitățile de produse energetice care reprezintă stocurile de urgență pe care acesta are obligația să le constituie și să le mențină.”

101. La punctul 32 alineatele (1) și (2) se abrogă.

102. La punctul 33 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În sensul prevederilor art. 365 alin. (5) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizați pot solicita autorității fiscale teritoriale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit fiscal. În alte situații cum ar fi introducerea unui nou produs accizabil în nomenclatorul de fabricație sau înscrierea de noi materii prime accizabile în autorizația de antrepozit fiscal, solicitările se depun la autoritatea vamală teritorială care după ce le analizează le transmite, împreună cu propunerea de soluționare, către autoritatea fiscală teritorială.”

103. La punctul 35 alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (1) și (2) autoritatea vamală teritorială înaintează documentațiile complete către autoritatea fiscală teritorială, însoțite de un referat care să cuprindă fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de autorizare, după caz, precum și aspectele avute în vedere la luarea acestei decizii.

(5) Autoritatea fiscală teritorială poate solicita antrepozitarului autorizat orice informație și documente pe care le consideră necesare cu privire la:

- a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal;
- b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal;
- c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanția.”

104. La punctul 36 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Modificarea autorizațiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, a denumirii sau a formei de organizare este valabilă de la data aprobării de către autoritatea fiscală teritorială.”

105. La punctul 37 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea art. 367 alin. (1) din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială stabilește în sarcina antrepozitarilor autorizați o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal, precum și riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulației intracomunitare.”

106. La punctul 39 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea art. 367 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, antrepozitarul autorizat care

intenționează să aducă modificări asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, are obligația să anunțe la autoritatea vamală teritorială intenția sa de modificare cu cel puțin 5 zile înainte de producerea acesteia. Aceasta obligație se referă inclusiv la menționarea oricărui produs accizabil ce urmează a fi obținut în baza unei documentații diferite față de cea care a stat la baza emiterii autorizației. Atunci când intenția de modificare atrage modificarea autorizației, autoritatea vamală comunică această intenție autorității fiscale teritoriale, însoțită de propunerea de modificare a autorizației. În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerțului, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta autorității fiscale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.”

107. La punctul 40 alineatele (1), (2), (3), (4), (5), (10), (11) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea prevederilor art. 369 din Codul fiscal, în baza actelor de control emise de organele de specialitate prin care sunt consemnate încălcări ale prevederilor legale în domeniul accizelor, autoritatea fiscală teritorială dispune suspendarea, cu excepția cazului prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, revocarea sau anularea autorizațiilor de antrepozit fiscal, după caz.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), încheiate de către alte autorități decât autoritatea vamală, temeinic justificate, în care sunt consemnate faptele care generează consecințe fiscale, se comunică birourilor vamale de interior/frontieră în a căror rază de competență se află operatorul economic, sau, în cazul operatorilor economici mari contribuabili, la structura de specialitate din cadrul Direcției Generale a Vămilelor, în vederea analizării măsurilor ce se impun. Autoritatea vamală teritorială analizează actele de control și transmite autorității fiscale teritoriale, dacă situația o impune, propunerea de anulare, revocare sau de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal. În situația actelor de control încheiate de autoritatea vamală competentă, temeinic justificate, în care sunt consemnate faptele care generează consecințe fiscale, acestea se comunică autorității fiscale teritoriale, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, cu propunerea de anulare, revocare sau de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.

(3) Decizia autorității fiscale teritoriale se aduce la cunoștința antrepozitarului autorizat sancționat. Totodată, această decizie se aduce la cunoștința autorității vamale teritoriale, care, în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte, procedează la verificarea stocurilor de produse deținute de operatorul economic la acea dată.

(4) Nu se impune transmiterea unei propuneri de revocare sau de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal, atunci când deficiențele constatate nu generează consecințe fiscale și organul de control constată remedierea acestora în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului

de control.

(5) Cu excepția cazului prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială dispune încetarea suspendării autorizației de antrepozit fiscal, în baza referatului emis în acest sens de aceeași autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficiențelor.

(...)

(10) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea fiscală teritorială numai după o perioadă de cel puțin 180 de zile de la data revocării, respectiv de la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte conform art. 369 alin. (6) din Codul fiscal. În situația în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare la autoritatea competentă prevăzută la art. 336 pct. 4 lit. b) din Codul fiscal sau la instanța de judecată, la calculul termenului de 180 de zile se au în vedere perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.

(11) Cererea de renunțare la un antrepozit fiscal, în care se menționează motivele avute în vedere, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligația de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deține stocuri de produse accizabile și dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunțare însoțită de actul de verificare se transmit autorității fiscale teritoriale, care procedează la revocarea autorizației.

(...)

(13) Cererea de renunțare la autorizația emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce autoritatea fiscală teritorială a decis revocarea sau anularea autorizației din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare ori de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

108. Subsecțiunea 1 „Reguli generale” a Secțiunii a 10-a „Destinatarul înregistrat” a capitolului I „Regimul accizelor armonizate” cuprinzând punctul 41, se abrogă.

109. La punctul 42 alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), autorizarea ca destinatar înregistrat a operatorului economic care deține autorizație de utilizator final se realizează în baza cererii depuse în acest scop la autoritatea fiscală teritorială. Cererea se depune exclusiv pentru tipurile și cantitățile de produse accizabile înscrise în autorizația de utilizator final și este însoțită de următoarele documente:

- a) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;
- b) copie de pe autorizația de utilizator final deținute de solicitant, valabilă la data depunerii

cererii;

c) copie de pe contractele încheiate cu antrepozitarii autorizați din statele membre de expediere și codurile de acciză ale acestora;

d) declarația pe propria răspundere privind locurile unde urmează a fi primite produsele și scopul pentru care sunt achiziționate;

e) denumirea produsului, încadrarea tarifară (codul NC) și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.”

110. Punctul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„44. (1) În aplicarea prevederilor art. 373 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepția situației prevăzute la pct. 42 alin. (3), în termen de 30 de zile de la depunerea de către solicitant a documentației complete, autoritatea vamală teritorială transmite cererea, însoțită de documentația completă și de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplinește condițiile de autorizare.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant și a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal și la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca destinatar înregistrat. În acest caz autorizația de destinatar înregistrat are termen de valabilitate nelimitat.

(3) După analizarea documentelor depuse de solicitant potrivit pct. 42 alin. (3), dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal și la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca destinatar înregistrat a operatorului care deține autorizație de utilizator final. În acest caz autorizația de destinatar înregistrat este valabilă atât timp cât este valabilă autorizația de utilizator final. Autoritatea vamală teritorială care a emis autorizația de utilizator final are obligația de a comunica la autoritatea fiscală teritorială data de la care valabilitatea autorizației de utilizator final încetează, în vederea operării în sistemul informatic.

(4) În situațiile prevăzute la pct. 43 alin. (2) și (3), autorizația de destinatar înregistrat conține, în aplicația informatică, opțiunea de livrare directă.

(5) În situațiile prevăzute la alin. (2) și (3), autoritatea fiscală teritorială comunică în scris autorizația de destinatar înregistrat la autoritatea vamală teritorială, care la rândul său o comunică solicitantului.

(6) În aplicarea art. 373 alin. (7) din Codul fiscal, autorizația de destinatar înregistrat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială, în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilității autorizației de

destinatar înregistrat modificate rămâne cel de începere a valabilității autorizației emise inițial.

(7) În aplicarea art. 373 alin. (8) din Codul fiscal, destinatarii înregistrați pot solicita autorității fiscale teritoriale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației. În situația în care intervin modificări față de datele înscrise în autorizație, destinatarii înregistrați solicită modificarea autorizației la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiții:

a) pentru fiecare nouă locație proprie în care urmează a se realiza primirea produselor accizabile, cererea trebuie însoțită de dovada dreptului de deținere sub orice formă legală a spațiului și de certificatul constatator care dovedește înscrierea la oficiul registrului comerțului ca punct de lucru;

b) în cazul modificării datelor de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, acesta trebuie să depună pe lângă cerere și actul adițional/hotărârea asociațiilor, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierul judiciar ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

c) dacă modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cererea se depune cu cel puțin 60 de zile calendaristice înainte de recepția produselor și este însoțită de lista produselor accizabile, indicându-se codul NC, codul de încadrare în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, precum și cantitatea de produse accizabile primite în regim suspensiv de accize, estimată la nivelul unui an.

(8) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări și transmite documentația autorității fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizației de destinatar înregistrat.

(9) Autorizația de destinatar înregistrat modificată ca urmare a prevederilor alin. (7) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(10) Produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize de către destinatarul înregistrat sunt însoțite de exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, conform pct. 126 alin. (7).

(11) În cazul pierderii autorizației de destinatar înregistrat, titularul autorizației anunță pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației eliberează, la cerere, un duplicat al acesteia.”

111. Punctul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„45. (1) În aplicarea art. 374 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepția situației prevăzute la pct. 42 alin. (3), dacă în termen de 30 de zile de la depunerea documentației complete, autoritatea

vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplinește condițiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmește un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conține motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant și a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal și la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca destinatar înregistrat.

(3) În situația prevăzută la pct. 42 alin. (3), după analizarea documentelor depuse de solicitant, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal și la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca destinatar înregistrat a operatorului care deține autorizație de utilizator final.”

112. La punctul 46 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea prevederilor art. 375 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, destinatarul înregistrat prevăzut la art. 371 alin. (1) din Codul fiscal este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor de la pct. 8 alin. (20), iar destinatarul înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile prevăzut la art. 371 alin. (2) din Codul fiscal este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor de la pct. 8 alin. (21).”

113. La punctul 47 alineatul (1) se abrogă.

114. Punctul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„50. (1) În aplicarea art. 381 alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 15 zile de la data depunerii de către solicitant a documentației complete potrivit pct. 49, autoritatea vamală teritorială transmite cererea prevăzută la pct. 48 alin. (2), însoțită de documentația aferentă și de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii de autorizare, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplinește condițiile de autorizare.

(2) După analizarea referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială și a documentelor depuse de solicitant, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 380 din Codul fiscal și la pct. 49, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca expeditor înregistrat. Autorizația de expeditor înregistrat are termen de valabilitate nelimitat.

(3) În aplicarea art. 381 alin. (6) din Codul fiscal, autorizația de expeditor înregistrat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială, în cazul în care se constată că în cuprinsul

acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilității autorizației modificate de expeditor înregistrat rămâne cel de începere a valabilității autorizației emise inițial.

(4) În aplicarea prevederilor art. 381 alin. (7) din Codul fiscal, expeditorii înregistrați pot solicita autorității fiscale teritoriale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației. În situația în care intervin modificări față de datele înscrise în autorizație, expeditorii înregistrați solicită modificarea autorizației la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiții:

a) pentru un nou loc de import, cererea trebuie depusă cu cel puțin 15 zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, cererea trebuie depusă în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierul judiciar ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

c) dacă se modifică tipul produselor accizabile, cererea trebuie depusă cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor.

(5) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări și transmite documentația autorității fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizației. Autorizația de expeditor înregistrat modificată conform prevederilor alin. (4) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(6) În cazul pierderii autorizației de expeditor înregistrat, titularul autorizației anunță pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea fiscală teritorială eliberează, la cerere, un duplicat al autorizației.”

115. Punctul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„51. (1) În aplicarea art. 382 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în termen de 15 de zile de la depunerea documentației complete potrivit pct. 48, autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplinește condițiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmește un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conține motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant și a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 380 din Codul fiscal și la pct. 49, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca expeditor

înregistrat.”

116. Subsecțiunea 1 „Reguli generale” a Secțiunii a 12-a „Importatorul autorizat” a capitolului I „Regimul accizelor armonizate” cuprinzând punctul 53, se abrogă.

117. Punctul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„56. (1) În aplicarea art. 389 alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 15 zile de la data depunerii de către solicitant a documentației complete, autoritatea vamală teritorială transmite cererea prevăzută la pct. 54 alin. (1), însoțită de documentația aferentă și de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplinește condițiile de autorizare.

(2) După analizarea referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială și a documentelor depuse de solicitant, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 388 din Codul fiscal și la pct. 55, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca importator autorizat. Autorizația de importator autorizat are termen de valabilitate nelimitat.

(3) În aplicarea art. 389 alin. (6) din Codul fiscal, autorizația de importator autorizat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială, în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilității autorizației modificate de importator autorizat rămâne cel de începere a valabilității autorizației emise inițial.

(4) În aplicarea prevederilor art. 389 alin. (7) din Codul fiscal, importatorii autorizați pot solicita autorității fiscale teritoriale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației. În situația în care intervin modificări față de datele înscrise în autorizație, importatorii autorizați solicită modificarea autorizației la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiții:

a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, cererea trebuie depusă în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierul judiciar al administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

b) în situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cererea trebuie depusă cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(5) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări și transmite documentația autorității fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizației. Autorizația de importator autorizat modificată conform prevederilor alin. (4) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(6) În cazul pierderii autorizației de importator autorizat, titularul autorizației anunță pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea fiscală teritorială eliberează, la cerere, un duplicat al autorizației.”

118. Punctul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„57. (1) În aplicarea art. 390 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în termen de 15 de zile de la depunerea documentației complete potrivit pct. 54, autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplinește condițiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmește un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conține motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant și a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 388 din Codul fiscal și la pct. 55, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca importator autorizat.”

119. Punctul 74 alineatele (2), (6) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(2) Beneficiază de scutire și contractanții forțelor armate aparținând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, așa cum sunt definiți în Acordul dintre părțile la tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, încheiat la Londra la 19 iunie 1951, precum și Ministerul Apărării Naționale și structurile cu personalitate juridică aflate în subordinea Ministerului Apărării Naționale când achiziționează produse accizabile pentru/sau în numele forțelor NATO.

(...)

(6) În cazul scutirilor prevăzute la art. 395 alin. (1) lit. c) și, după caz, lit. d) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se adresează Ministerului Apărării Naționale sau structurilor cu personalitate juridică aflate în subordinea Ministerului Apărării Naționale, în vederea determinării cantităților de produse accizabile care pot fi achiziționate în regim de scutire, pe grupele de produse prevăzute la art. 335 din Codul fiscal.

(...)

(8) După stabilirea cantităților de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Apărării Naționale sau structurile cu personalitate juridică aflate în subordinea Ministerului Apărării Naționale, după caz, va transmite autorității vamale teritoriale care deservește beneficiarul o situație centralizatoare cuprinzând cantitățile stabilite pentru fiecare

beneficiar. Autoritatea vamală teritorială certifică, pe baza situației centralizatoare, certificatele de scutire pentru fiecare solicitant.

120. La punctul 78 alineatele (2) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În România, formula admisă a fi utilizată pentru denaturarea completă a alcoolului, în concentrație pe hectolitrul de alcool pur, este următoarea: izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 1 litru (chimic pur), metiletiletetonă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 1 litru (chimic pură) și benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur).

(...)

(8) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul parțial denaturat cu substanțele prevăzute la alin. (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanțelor pe care ei le propun. Solicitarea trebuie să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea aceluși denaturant specific și descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum și declarația pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se utilizează alcoolul parțial denaturat nu intră în reacție cu substanțele propuse ca denaturanți, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic parțial denaturat cu substanțele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul stă la baza documentației necesare eliberării autorizației de utilizator final.”

121. La punctul 158 alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

(3) Situația privind cotele de piață ale antrepozitarilor autorizați pentru producția și/sau depozitarea de tutun prelucrat se comunică, trimestrial, de către autoritatea competentă prevăzută la art. 336 pct. 4 lit.c) din Codul fiscal, către autoritatea fiscală teritorială, direcțiile cu atribuții de control din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Ministerului Afacerilor Interne.

122. La punctul 165 după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹) care va avea următorul cuprins:

„(2¹) Pentru produsele prevăzute la alin. (1), fabricate în antrepozite fiscale de producție din România, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 339 - 341 din Codul fiscal și ale secțiunilor a 3-a, a 9-a și a 16-a de la capitolul I - Regimul accizelor armonizate, titlul VIII - Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal.”

123. După punctul 170 se introduc două noi puncte, punctul 170¹ și punctul 170², cu următorul cuprins:

„Restituiri speciale

170¹. (1) În aplicarea art. 448² alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele din tutun încălzit, fabricate în antrepozite fiscale de producție din România, pentru care accizele nearmonizate au fost plătite în România și care ulterior sunt livrate intracomunitar, accizele virate la bugetul de stat pot fi restituite dacă livrarea este însoțită de documentul prevăzut în Anexa nr. 46, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice și dacă se face dovada că produsele au fost recepționate în statul membru de destinație.

(2) Antrepozitarul anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a expedia produsele accizabile într-un alt stat membru, cu cel puțin 2 zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (1) se întocmește de către antrepozitar în 3 exemplare și se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitar;

b) exemplarele 2 și 3 însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 se restituie antrepozitarului, cu certificarea recepției și, după caz, cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinație.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului prevăzut la alin. (3) lit. d), autoritatea vamală teritorială întocmește un proces – verbal prin care se stabilește quantumul accizelor aprobate la restituire în urma depunerii cererii de restituire pentru produsele livrate intracomunitar. Procesul – verbal prin care se stabilește quantumul accizelor aprobate la restituire întocmit de autoritatea vamală teritorială se comunică autorității care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 448² alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor virate la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor, însoțită de următoarele documente:

a) copiile exemplarului 1 și copia exemplarului 3, care conține certificarea recepției, de pe documentul prevăzut la alin. (1);

b) documentele care atestă proveniența produselor precum și documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) documentul emis de autoritatea competentă din statul membru de destinație care atestă tratamentul fiscal din punctul de vedere al accizelor, aplicat respectivelor produse.

(7) Autoritatea competentă analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin

emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea competentă procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

170². (1) În aplicarea art. 448² alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele din tutun încălzit, fabricate în antrepozite fiscale de producție din România care sunt exportate, accizele virate la bugetul de stat pot fi restituite dacă se face dovada că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(2) Exportatorul anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a exporta produsele accizabile, cu cel puțin 2 zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informații: cantitățile de produse accizabile care fac obiectul exportului, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor nearmonizate aferente produselor exportate și dovada care atestă că acestea au fost virate la bugetul de stat.

(4) Exportatorul transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, o copie a declarației vamale de export certificată în acest sens.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului care certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, autoritatea vamală teritorială întocmește un proces – verbal prin care se stabilește cuantumul accizelor aprobate la restituire în urma depunerii cererii de restituire pentru produsele exportate. Procesul – verbal prin care se stabilește cuantumul accizelor aprobate la restituire întocmit de autoritatea vamală teritorială se comunică autorității care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 448² alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor virate la bugetul de stat, exportatorul depune o cerere la autoritatea care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor, însoțită de următoarele documente:

a) copia declarației vamale de export prin care se certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene;

b) documentele care atestă proveniența produselor precum și documentul care atestă virarea accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(7) Autoritatea competentă analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea competentă procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.”

H. TITLUL IX - Impozite și taxe locale

124. La punctul 23, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin.(6) cu următorul cuprins:

“(6) În aplicarea prevederilor art.456 alin .1, lit.x) din Codul fiscal, titularii dreptului de proprietate sau administrare a unei clădiri clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice depun la organul fiscal local următoarele documente:

a) autorizația de construire , eliberată cu respectarea prevederilor Legii nr.422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare , respectiv pe baza și în conformitate cu avizul Ministerului Culturii și Identității Naționale sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Identității Naționale și cu celelalte avize, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

b) procesul-verbal de recepție finală privind lucrările efectuate

c) actul prin care se face regularizarea taxei pentru autorizația de construire. ,,

125. Punctul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

”76. În înțelesul art. 464 alin. (1) lit. w) din Codul fiscal, prin sintagma ”suprafețe de fond forestier ” se înțelege acele suprafețe care sunt certificate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, potrivit prevederilor Legii nr. 46/2008, - Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a Hotărârii Guvernului nr. 1476/2002 pentru aprobarea unor măsuri privind gospodărirea durabilă a pădurilor.”

126. Punctul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

”83. În aplicarea prevederilor art. 465 alin. (6) din Codul fiscal, veniturile/cheltuielile din arendă, precum și cele rezultate din orice transfer al dreptului de administrare/folosință, din punct de vedere fiscal, nu se consideră venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate, agricultură.”

127. La punctul 84 alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(4) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, impozitul pe terenurile amplasate în intravilan, înregistrate în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, se determină astfel:

(a) pentru suprafața de 0,0678 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. a) al prezentului punct, din localitatea de rangul III, zona B, respectiv: 0,0678 ha x 11.504 lei/ha = 779,9712 lei;

(b) pentru suprafața de 0,0483 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. c) al prezentului punct, din localitatea de rangul V, zona A, respectiv: $0,0483 \text{ ha} \times 1.662 \text{ lei/ha} = 80,2746 \text{ lei}$;

(c) pentru suprafața de 0,0778 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. d) al prezentului punct, din localitatea de rangul V, zona D, respectiv: $0,0778 \text{ ha} \times 390 \text{ lei/ha} = 30,42 \text{ lei}$."

128. Punctul 84, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

(5) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (3) - (5) din Codul fiscal, determinăm impozitul pe teren, pentru celelalte suprafețe, altele decât cele de la alin. (4), astfel:

a) pentru cele amplasate în localitatea de rangul III, în intravilan, în zona B				
Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosință decât curți-construcții	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0678	Vezi alin. (4) lit.a)	
2	Teren arabil	0,0490	93	4,5570
3	Pășune	0,0386	84	3,2424
4	Fâneță	0,0769	84	6,4596
5	Livadă	0,0562	204	11,4648
6	Teren cu vegetație forestieră	0,1312	93	12,2016
7	Teren cu ape	0,0614	57	3,4998
8	Drumuri	0,1319	0	0
9	Teren neproductiv	0,2602	0	0
TOTAL rând 2+...+9 din coloana 4				41,4252

b) pentru cele amplasate în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona A				
Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosință decât curți-construcții	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. c) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0483	Vezi alin. (4) lit.b)	
2	Pășune	0,0576	27	1,5552

3	Drumuri	0,1519	0	0
TOTAL rând 2 + 3 din coloana 4			1,5552	

c) pentru cele amplasate în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona D				
Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosință decât curți-construcții	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. d) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0778	Vezi alin. (4) lit.c)	
2	Teren arabil	0,0514	20	1,0280
3	Pășune	0,0311	17	0,5287
4	Fâneață	0,0943	17	1,6031
5	Livadă	0,4321	36	15,5556
6	Teren cu vegetație forestieră	0,2300	20	4,6000
7	Teren cu ape	0,0690	0	0
8	Drumuri	0,1304	0	0
9	Teren neproductiv	0,1315	0	0
TOTAL rând 2 + ...+ 9 din coloana 4			23,3154	

129. La punctul 84, alineatele (6), (8), (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

” (6) Contribuabilul prevăzut la alin. (1) datorează următorul impozit pe teren:

Nr. crt.	Impozitul pe teren datorat, potrivit prevederilor alin.(4) și (5)	Impozitul pe teren datorat – TOTAL (lei)
0	1	2
1	alin. (4) lit. a)	779,9712
2	alin. (4) lit. b)	80,2746
3	alin. (4) lit. c)	30,42

4	alin. (5) lit. a)	41,4252
5	alin. (5) lit. b)	1,5552
6	alin. (5) lit. c)	23,3154
IMPOZITUL PE TEREN DATORAT - TOTAL		956,9616 = 957 lei

(...)

(8) Potrivit prevederilor art. 465 alin.(2) din Codul fiscal, pentru suprafața de 0,0350 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (7) lit. a) al prezentului punct, impozitul pe terenurile amplasate în intravilan, înregistrate în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții - zona A, se determină astfel: $0,0350 \text{ ha} \times 14.813 \text{ lei/ha} = 518,4550 \text{ lei}$.

(9) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (3) - (5) din Codul fiscal, determinăm impozitul pe teren, pentru celelalte suprafețe, altele decât cele de la alin. (8), astfel:

a) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. a)

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. a) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0350	14.813	518,4550
2	Teren arabil	0,0300	124	3,7200

b) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. b)

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren arabil	0,0200	93	1,8600
2	Pășune	0,0300	84	2,5200
3	Fânează	0,1900	84	15,9600
TOTAL rând 1 + 2 + 3 din coloana 4				20,3400

c) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. c)

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. b)	Impozit pe teren datorat (lei)
----------	---	---------------------	--	--------------------------------

			- lei/ha -	
0	1	2	3	4
1	Teren arabil	0,0350	93	3,2550
2	Pășune	0,0200	84	1,6800
TOTAL rând 1 + 2 din coloana 4				4,9350

(10) Contribuabilul prevăzut la alin. (7) datorează următorul impozit pe teren:

Nr. crt.	Impozitul pe teren datorat, potrivit prevederilor alin.(4) și (5)	Impozit pe teren datorat – TOTAL (lei)
0	1	2
1	alin. (9) lit. a) pct.1	518,4550
2	alin. (9) lit. a) pct.2	3,7200
3	alin. (9) lit. b)	20,3400
4	alin. (9) lit. c)	4,9350
IMPOZIT PE TEREN DATORAT – TOTAL		547,45 = 547

130. La punctul 84, alineatul (11), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

“11.c) suprafețele de teren prevăzute în tabelul de la lit. a), respectiv 0,0230 ha de la categoria de folosință ”Teren arabil” și de 0,0280 ha de la categoria de folosință ”Pășune” se impozitează/taxează potrivit prevederilor art. 465 alin. (3) - (5) din Codul fiscal.”

131. La punctul 84 alineatul (11), litera d) se abrogă.

132. La punctul 84, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(12) În cazul coproprietarilor, pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 465 alin. (2) - (5) din Codul fiscal, pentru determinarea impozitului pe teren, se iau în calcul suprafețele de teren potrivit cotelor-părți deținute de fiecare coproprietar în parte.”

133. La punctul 161 litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

”c) taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 484 din Codul fiscal, se fac venit la bugetul local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate. La nivelul municipiului București se fac venit la bugetul local al sectoarelor, cu excepția taxei speciale pentru promovarea turistică a localității care la nivelul municipiului București se face venit la bugetul local al municipiului București.”

ART. II

După anexa nr. 45 din titlul VIII al Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare, se introduce o nouă anexă, anexa nr. 46, având conținutul prevăzut în Anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA – VIORICA DĂNCILĂ

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate
deja eliberate pentru consum

- față -

1	1.Expeditor TVA (Nume și adresa)	Nr. de	2.Număr de referință al operațiunii	
	4.Primitor TVA (Nume și adresa)	Nr. de	3.Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresa)	
	5.Transportator/mijloace de transport		6.Locul livrării	
1	7. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor		8.Codul produsului (Codul NC)	
		9.Greutatea brută (kg)	10.Greutatea netă (kg)	
		11. Prețul de facturare/valoarea comercială		
	12. Alte detalii a) b) c) d)			
	A.Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă	13.Căsuțele 1-12 corect completate		
		Restituirea exemplarului 3		
		solicitată Da <input type="checkbox"/> Nu (*) <input type="checkbox"/>		
		Societatea semnatară și numărul de telefon		
		Numele semnatarului		
		Locul și data		
	Continuarea pe verso(exemplele 2 și 3)	Semnătura		

(*) Bifați căsuța corespunzătoare

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE
(verso-ul exemplarului 1)
pentru circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate
deja eliberate pentru consum

<p>2. Observații generale</p> <ol style="list-style-type: none">1. Documentul trebuie completat în mod lizibil în așa fel încât înscrisurile să nu poată fi șterse. Informațiile pot pretipări. Nu sunt admise ștersături sau tăieturi.2. Orice spațiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.3. Documentul constă în 3 exemplare:<ul style="list-style-type: none">- exemplarul 1 - trebuie păstrat de expeditor;- exemplarul 2 - însoțește produsele și este păstrat de primitor;- exemplarul 3 - însoțește produsele și trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menționată la căsuța 4 <p>Rubrici</p> <p>Căsuța 1 Expeditor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.</p> <p>Căsuța 2 Numărul de referință al operațiunii: numărul de referință comunicat de persoana care livrează produsele și care va identifica mișcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul și data facturii.</p> <p>Căsuța 3 Autoritatea competentă a statului de destinație: numele și adresa autorității din statul membru de destinație, căruia i-a fost declarată anticipat expediția.</p> <p>Căsuța 4 Primitor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primește produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.</p>	<p>Căsuța 8. Codul produsului: codul NC.</p> <p>Căsuța 9. Greutate brută: greutatea brută a transportului.</p> <p>Căsuța 10. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.</p> <p>Căsuța 11. Prețul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include și acciza. În cazul în care circulația nu are nici o legătură cu vânzarea, trebuie introdusă și valoarea comercială. În acest caz se adaugă mențiunea "nu în scop de vânzare".</p> <p>Căsuța 12. Alte detalii: a) data eliberării în consum b) valoarea accizelor nearmonizate aferente produselor c) numărul și data documentului care atestă virarea accizelor nearmonizate la bugetul de stat d) orice alte detalii solicitate de autoritatea competentă</p> <p>Căsuța 13. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulația produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepție, acesta va fi menționat.</p> <p>Căsuța A Mențiuni privind verificarea: autoritățile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 și 3 controalele efectuate. Toate observațiile trebuie să fie semnate, datate și ștampilate de către funcționarul responsabil.</p> <p>Căsuța B Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor și trebuie returnat expeditorului dacă acesta din</p>
---	--

<p>Căsuța 5 Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele și adresa persoanei responsabile cu prima expediție, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuța 1 sau căsuța 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.</p> <p>Căsuța 6 Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuța 4.</p> <p>Căsuța 7. Descrierea completă a produselor, marcaje și numere și tipul ambalajelor: marcaje și numerele exterioare ale pachetelor, ex. containere; numărul pachetelor din interior, ex. cartoane; și descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată atașată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.</p>	<p>urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.</p>
--	---

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate
deja eliberate pentru consum

- față -

2	1. Expeditor TVA (Nume și adresa)	Nr. de	2. Număr de referință al operațiunii	
	4. Primitor (Nume și adresa)	Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresa)	
	5. Transportator/mijloace de transport			
	6. Locul livrării			
	7. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor		8. Codul produsului (Codul NC)	
12. Alte detalii a) b) c) d)		9. Greutatea brută (kg)	10. Greutatea netă (kg)	
		11. Prețul de facturare/valoarea comercială		
A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă		13. Căsuțele 1-12 corect completate Restituirea exemplarului 3		
Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)		solicitată Da <input type="checkbox"/> Nu <input type="checkbox"/> (*)		
		Societatea semnatară și numărul de telefon		
		Numele semnatarului		
		Locul și data		
		Semnătura		

(*) Bifați căsuța corespunzătoare

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI

Produse recepționate de primitor

Data

Locul

Numărul de referință

Accizele au fost plătite la autoritatea competentă/declarate pentru plată autorității competente/nu sunt supuse accizelor în statul primitor(*)

Data Numărul de referință.....

Alte observații ale primitorului:

Locul/Data

Numele semnatarului

Semnătura

(*) Tăiați mențiunea inutilă

A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate
deja eliberate pentru consum

- față -

3 Exemplar pentru expeditor	1. Expeditor TVA (Nume și adresa)	Nr. de	2. Număr de referință al operațiunii	
	4. Primitor TVA (Nume și adresa)	Nr. de	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresa)	
	5. Transportator/mijloace de transport		6. Locul livrării	
3	7. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor		8. Codul produsului (Codul NC)	
			9. Greutatea brută (kg)	10. Greutatea netă (kg)
	11. Prețul de facturare/valoarea comercială			
	12. Alte detalii a) b) c) d)			
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)	13. Căsuțele 1-12 corect completate Restituirea exemplarului 3		
		solicitată <input type="checkbox"/> Da <input type="checkbox"/> Nu (*)		
		Societatea semnatară și numărul de telefon		
		Numele semnatarului		
		Locul și data		
	Semnătura			

(*) Bifați căsuța corespunzătoare

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI

Produse recepționate de primitor

Data

Locul

Numărul de referință

Accizele au fost plătite la autoritatea competentă/declare pentru plată autorității competente/nu sunt supuse accizelor în statul primitor(*)

Data

Numărul de referință.....

Alte observații ale primitorului:

Locul/Data

Numele semnatarului

Semnătura

(*) Tăiați mențiunea inutilă

A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

